

РІК LVII, Ч. 9

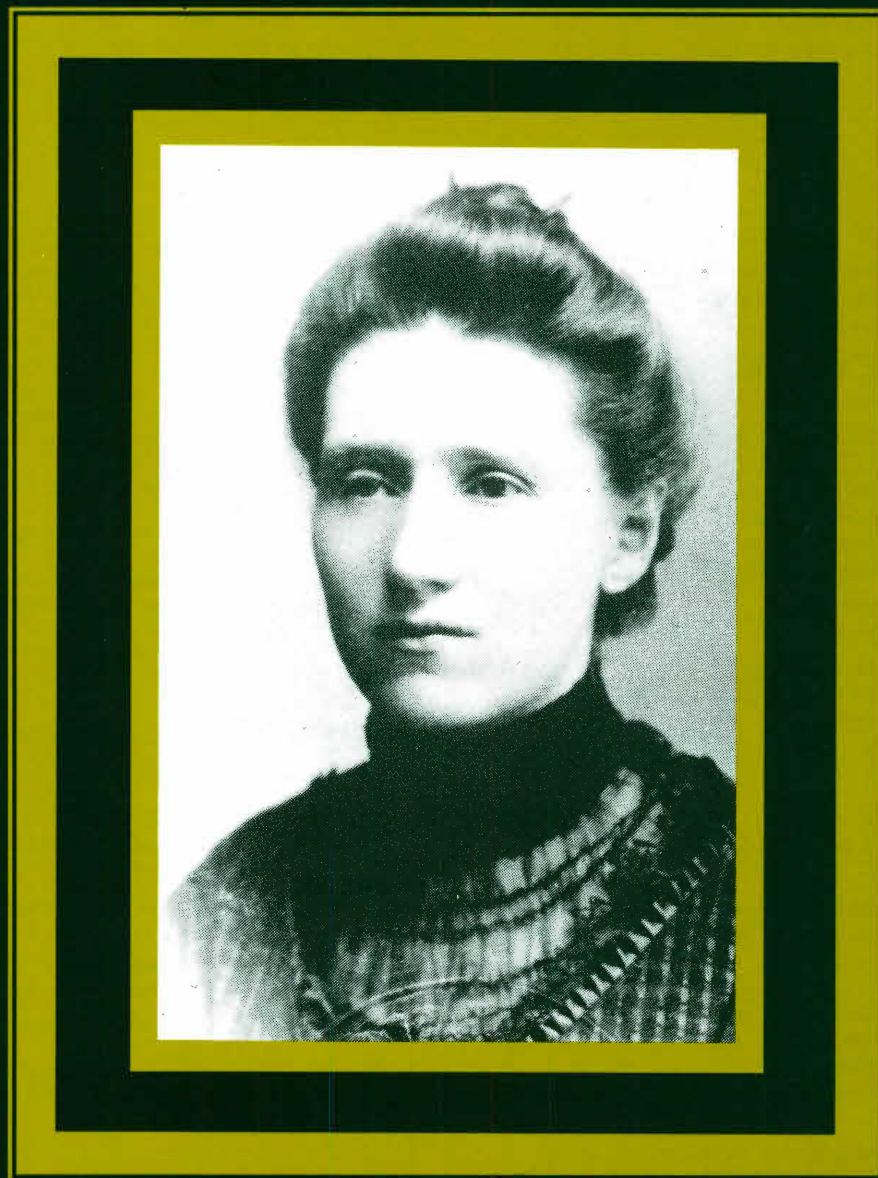
ВЕРЕСЕНЬ — 2000 — SEPTEMBER

№ 9, VOL. LVII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LVII

ВЕРЕСЕНЬ

Ч. 9

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька — (з уряду) — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як

Любов Волинець**Іванна Ганкевич****Анна-Галія Горбач****Іванна Рожанковська**

Ярослава Рубель — (з уряду) — прес. реф. Головної Управи
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672

Річна передплата в США

Для членів США \$ 25.00

Для інших передплатників \$ 30.00

Поодинокі число \$ 3.00

В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LVII

SEPTEMBER

№ 9

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President**Martha Bohachevsky Chomiak****Lubow Wolynets****Iwanna Hankewych****Anna-Halia Horbach****Iwanna Rozankowskyj****Jaroslawa Rubel** — UNWLA Inc. Press Chair**Marta Tarnawsky**

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel.: (212) 674-5508 Fax: (212) 254-2672

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00

Annual subscription in countries other

than USA \$ 40.00 US currency

Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Марія Людкевич. Верес	1
Уляна Молчко. Ольга Бачинська — жінка-сподвижниця	1
Олександр Кривоший. Жіноча освіта козацької доби	3
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the desk of the President	5
News from UNWLA Headquarters	7
Motria Sloniewsky. 109th Annual International Convention of General Federation of Women's Clubs	8
Helene Turkewicz-Sanko. Ukraine Language in the Diaspora	9
Natalia K. Bilash. Back to School Crafts	12
Голова СУА Ірина Куровицька.	13
Вісті з централі	15
Діяльність округ і відділів	16
Відійшли у вічність	27
Добродійство	31
Нашим дітям	38

Ілюстрації **Дарії Наушко.**
Illustrations by **Daria Naumko.**

На обкладинці: **Ольга Бачинська.**

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поштою "редакторові".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2000 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by **Computoprint Corp.**, 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

МАРІЯ ЛЮДКЕВИЧ

ВЕРЕС

Цвів вереснево верес на галявині,
Прощально заглядав квіткам у лица.
На ці стеблини, чисті й не лукаві,
Навколішки стаю. Щоб надивиться.

А поруч буйний шал осінньо-пізній,
Переплелися трави у тремтінні.
Так тихо-тихо, навіть чуть, як ніжно,
Воркують між собою сонні тіні.

Мій одинокий, гордий, незбагнений,
Красою непомітний, а душею
Ти світишся, мій вересе, для мене
Над водами життя і над стернею.

Кудись лечу, не знаю супокою.
Стою, бува, над прірвою й холону.
Осіннє щастя – це побуть з тобою
І впасти, вересе, в твої шорсткі долоні.

ЖІНОЧІ ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

ОЛЬГА БАЧИНСЬКА – ЖІНКА-СПОДВИЖНИЦЯ

5 ЧЕРВНЯ ВИПОВНИЛОСЯ 125 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЬГИ БАЧИНСЬКОЇ

Ольга Бачинська серед укрїнських виселенців у Гмїнді, 1916 р.

Ім'я Ольги Бачинської відоме не лише в Західній Україні, але й по цілому світі, де живуть українці. Ця жінка стала до праці на користь української громади наприкінці XIX ст. і впродовж п'ятдесяти років не припиняла цього жертвовного щоденного труду. До нього вона додала свою глибоку душу, сповнену милосердя і любови до народу, а також великий талант жінки-сподвижниці. Про Ольгу Бачинську вже багато писалося у місцевій пресі, про неї згадується в історико-мемуарному збірнику "Стрийщина", ви-

даному у Нью-Йорку; їй присвячена монографія Андрія Качора, видана у Вінніпезі 1964 року. Її іменем названа одна з вулиць Стрия, у 120-річчя дня її народження краєзнавчим музеєм проведена науково-теоретична конференція і відкрита виставка, присвячена її життю і діяльності.

Ольга Бачинська (з дому Тишинська) народилася 5 червня 1875 р. в селі Сучаві на Буковині в родині залізничного урядовця. Старовинний рід Тишинських, про який доходять відомості з початку XIX ст., славний священниками

сім'ями, з яких вийшло багато відомих людей. Дід Ольги, отець Йосиф Тишинський був парохом у селі Завадові, підтримував українські традиції і розвиток початкової освіти в селі. Його син Антін виховував своїх дітей Ольгу, Ізидору та Ярослава в українському дусі, що нелегко було робити в умовах польського околу. Значний вплив на формування характеру дочки Ольги мала велика родина батькової сестри Осипи. Осипа вийшла заміж за отця Йосифа Нижанківського, згодом пароха у селі Великі Дідушичі. Ця родина дала Україні славного мистця-музиканта і громадського діяча священика Остапа Нижанківського. Упродовж усього подальшого життя Ольга найтісніше контактувала з сім'єю двоюрідного брата Остапа та двоюрідної сестри Осипи, одруженою з отцем Олексом Бобикевичем – священиком, письменником, громадським і політичним діячем Стрийщини.

Ольга навчалася у Станиславові в початковій жіночій школі, а з 1888 до 1889 рр. у загальній шестиклясовій школі в Коломиї. Зміна місця навчання була пов'язана з працею батька. Фахову освіту Ольга здобула у Львові в приватній торговельній школі, яку закінчила в травні 1896 р. Тут вона успішно опанувала загальний курс бухгалтерії. Після закінчення студій проживала в с. Чорна біля Тарнова, черговому місці роботи батька. У 1897 р. Ольга проходить практику у Львівському товаристві “Дністер”.

Шукаючи праці за фахом, Ольга пов'язує свою долю зі Стриєм. 1 червня 1898 р. дирекція “Каси Задаткової” в Стрию пропонує їй посаду урядника. З того часу понад півстоліття Ольга Тишинська живе і працює в Стрию, зайнята не лише фаховою працею, а й бере участь у громадському житті міста. Вона доклала багато зусиль до побудови у місті Народного дому, організації філії кооперативи “Труд”, Краєвого Господарсько-Молочарського Союзу, торговельного товариства “Сокільський базар”, брала участь у роботі багатьох громадських товариств. 6-го лютого 1909 р. вийшла заміж за відомого адвоката, секретаря Надзірної Ради “Маслосоюзу” Ілярія Бачинського.

Ольгу Бачинську високо цінували стрийські кооператори, тому у 1911 р. її обрали в члени дирекції “Задаткової Каси”, а з 1902 по 1910 рік вона була членом управи Народного дому. 1912 р. в Стрию було створено “Товариство Руських Женщин” (пізніше “Союз Українок”), де О. Бачинська бере участь в будівництві сирітського притулку у місті, часто сама стоїть при вході до церкви з пушкою і вперто повторює прохання: “Прошу о даток на українські сироти”.

З початком Першої світової війни О. Ба-

чинська зорганізувала допомогу харчами і ліками Українським Січовим Стрільцям, які перебували в Стрию. Згодом їй з чоловіком довелося емігрувати в австрійське місто Гмінд, де чоловік був призначений для роботи в управі переселенського табору. Тут подружжя цікавиться життям українських виселенців, призбирує колекцію вишиванок, яку експонує на виставці у Відні 1915 року.

Повернувшись до Стрия у тяжкий повоєнний час, Ольга Бачинська розгорнула діяльність у Товаристві опіки над воєнними вдовами і сиротами. Вона старається відновити діяльність Округного Союзу Кооператив “Українбанку” (колишньої “Задаткової Каси”). О. Бачинська була першою в Стрию, яка звернула увагу на долю хатньої прислуги. Вона зорганізувала “Товариство опіки над слугами і домашніми помічницями”, яке займалося просвітою хатніх робітниць. Ця жінка була відома в Стрию як “залізний касієр” багатьох організацій та товариств, вміла не тільки провадити касу, як фахівець, але й бути справжньою майстринею у добуванні готівки для товариств. А втім, найбільше праці вклала О. Бачинська у відбудову української молочарської кооперації. Разом з чоловіком вона працювала на цій ниві ще перед війною, брала участь у різних нарадах і зборах. Українське молочарське громадянство знало й високо цінувало її як доброго фахівця-економіста. Тому й не дивно, що вже на перших повоєнних зборах Краєвого Молочарського Союзу, що відбулися 25 березня 1924 року у Стрию, О. Бачинську одностайно обрано до дирекції Союзу. Тут вона разом з А. Мудриком і А. Палієм працювала до 1939 року.

1 травня 1925 року Ольга Бачинська зазнає важкої втрати – смерть чоловіка, проте це не зломало її, а ще більше загартувало. Вона співпрацює у товариствах “Воля”, “Рідна школа”, “Просвіта”, Союз Українок”, “Пласт”, “Сокіл”, “Марійське товариство”, “Церковне братство”, “Плаї”, організує музей “Верховина”.

16 лютого 1937 року громадськість Стрийщини відзначила сорокалітній ювілей кооперативної і громадської праці сподвижниці. Велика добірка листів і вітальних телеграм та урочиста академія з цієї нагоди свідчили про визначну роллю цієї жінки у громадському житті не лише Стрийщини, а й цілої Галичини.

Співпрацюючи з Національним музеєм у Львові та музеєм “Верховина” у Стрию, О. Бачинська набула багатолітній досвід колекціонування вишивки. Зацікавлення вишивкою почалося ще у Гмінді. Після смерті чоловіка у 1926 році вона передала велику колекцію вишивок (996 зразків)

ЖІНОЧА ОСВІТА КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ

XVI – перша половина XVII ст.

Упродовж тривалого часу освітня діяльність запорозьких козаків розглядалась як феномен в історії української, ба й європейської педагогіки. На Запорозжжі існувала ціла низка навчальних закладів, відкритих і утримуваних на кошти Війська Запорозького Низового. Перша початкова Січова школа була відкрита козаками в 1576 році, а з 1602 р. вона існувала як монастирська при Самарському монастирі. Напередодні зруйнування Січі на землях Війська Запорозького існувало вже близько 44 початкових шкіл. У 1659 р. на Чортомлицькій Січі було відкрито середню школу, яка мала назву Січова центральна. У 1754 р. на Січі відкрита вища спеціальна школа. У ній готували полкову старшину, тлумачів, військових канцеляристів для паланок. Заслужену славу мала і школа вокальної музики та церковного співу. Система козацьких шкіл робила Запорозжжю одним із важливих осередків освіти та культури на українських землях.

А от освітня діяльність українського жіноцтва за козацьких часів залишалась поза увагою дослідників, здебільшого, через загальноприйнятий як в російській, так і в українській історіографії XIX–XX ст. штамп, що з певними варіаціями позначався в роботах багатьох дослідників на оцінці становища жінки в козацькому суспільстві; все зводилось до відречення запорозжців від сімей та до насмішкувато-парубочого трактування козаками прекрасної статі. Мова йде про етап, обмежений XVI – першою половиною XVII ст., на який припадає утвердження запорозького козацтва як військової і політичної сили.

Однак така занижена оцінка значущості жінки в тогочасному українському суспільстві не відповідає дійсності, бо саме жінки в XVI – першій половині XVII ст. відігравали важливу роль у поширенні освіти на українських землях.

Національному музеєві у Львові, де колекція зберігається по сьогоднішній день. Далі впродовж усього життя Ольга Бачинська збирає зразки взорів, вивчає самобутність і неповторність української вишивки. Про неї, як про колекціонера і знавця народного мистецтва, багато писали журнали “Нова хата”, “Жіноча воля”, “Жіноча доля”. За взорами, зібраними О. Бачинською, сьогодні вишивають тисячі жінок.

Ольга Бачинська цікавилася й іншими видами мистецтва, особливо музикою. Серед її архіву знайдено пожовклий нотний аркуш, який містить альтову партію пісні С. Воробкевича “Пробудилась Русь” з присвятою композитора “Високоповажаній Олі Тишинській”, датовано 1903 роком.

Наступні після 1939 роки були для Ольги Бачинської роками приниження і насильства. У

Авторитетний дослідник історії українського шкільництва XVI–XVII ст. К. Харлампович вважав, що дівчата здобували освіту переважно в монастирських, міських, братських та домових школах (1). Бо початкова освіта в тогочасному українському суспільстві була спробою, потрібною як для чоловіків, так і для жінок (2). Підтвердженням цієї тези є свідчення відомого українського письменника і культурно-освітнього діяча початку XVI ст. Герасима Смотрицького який стверджував, що не лише чоловіки, а й деякі жінки “хотять відати глибокості письма, таємниці догмат церковних”.

Двічі побувавши на Україні в 1654 і 1656 рр., арабський мандрівник архидиякон Павло Алепський залишив у своєму щоденнику запис про те, що “...по всій землі русів, себто козаків, ми помітили прекрасну рису, яка викликала наш подив: усі вони, за винятком небагатьох, навіть більшість їхніх жінок та дочок, уміють читати і знають порядок церковних служб та церковні співи”. Крім того, П. Алепський підкреслював, що “дітей у них більше, ніж трави, і всі діти вміють читати, навіть сироти...” (3).

Подив цього арабського мандрівника цілком зрозумілий і виправданий, якщо розглядати наведені факти в загальноєвропейському контексті. У середньовічній Європі панувало упереджене ставлення до жінки та її ролі в суспільстві, а про поширення освіти серед жінок нижніх суспільних верств навіть мови не було. Що ж до найближчих з українськими землями сусідніх держав, то в Польщі в XVI – першій половині XVII ст., де шкільна справа перебувала в руках єзуїтів, освіті жінок приділялась певна увага. Дівчата, які належали до вищих суспільних станів, мали змогу отримати початкову освіту в домашніх і монастирських школах (4).

1940 р. її майно частково націоналізували, в роки німецької окупації переселили її з власного будинку на вулиці Валовій у маленьку кімнатку на вулиці Баторого. До власної домівки повернулася у 1944 році з правом зайняти тільки дві кімнати. Тут вона і дожила свій вік у бідності і скромності. Померла Ольга Бачинська 24 липня 1951 року. Похована на стрийському кладовищі біля чоловіка Ілярія Бачинського.

Останнім часом громадськість Стрия і Стрийщини, що на Львівщині, а особливо філія Союзу Українок та адміністрація краєзнавчого музею “Верховина”, працюють над створенням у місті меморіального музею Ольги Бачинської.

УЛЯНА МОЛЧКО,
старший викладач Дрогобицького педагогічного університету ім. Івана Франка.

Поширення освіти жінок на Українських землях слід співвідносити передусім з традиціями жіночої освіти, які існували ще за часів Київської Русі. В ті часи початкова освіта князівен вважалася справою звичайною. Запозичені через тісні зв'язки з Візантією традиції жіночої освіти благотворно вплинули не лише на загальний рівень культури, але й на розповсюдження грамотності серед жінок князівського дому. Навчання дітей, зокрема й дівчат, проходило, головню, в домашніх умовах. “Князівен вчили так само, як і княжичів: не тільки грамоти, але й математики, азів філософії, “лікарських хитрощів”, календарної астрології, риторики”. На одній із мініятур в Ізборнику Святослава 1073 року, зображена дочка київського великого князя Святослава Ярославовича з пергаменовим списком в руках.

Багато освічених жінок в ті часи мали свої домашні бібліотеки та брали участь в переписуванні книг. Дочка великого київського князя Всеволода Ярославовича Анна у 1086 р. при київському Андріївському монастирі заснувала першу в середньовічній Європі жіночу школу. Анна “собравши же младих дівчиць несколько, обучала писанію, также ремеслам, пенію, швенію і іним полезним ім занятіям” (6). Школи для дівчат засновували й інші князівни – Євфросинія Полоцька, Гордислава-Євдокія, яка сама переписувала книги.

У XII–XIII ст. нерідко виникали монастирські школи, засновниками яких були жінки князівського походження. Високу освіченість жінок упривілейованого стану сучасники вважали справою звичайною. Українське жіноцтво, продовжуючи традиції жіночої освіти часів Київської Русі, “нарівні з чоловіками займалось виданням книжок українського православного духу” (7).

У справі освіти, яка давалася дітям тодішньої української шляхти, дівчата нічим не відрізнялися від хлопців і разом з ними вчилися вдома у приставлених до того “бакалярів” (8). Домова система навчання дівчат була традиційною і найбільш розповсюдженою на українських землях в цього періоду (9). В листі ігумена Рихловського монастиря Луки Григоровича до охочекомонного полковника Іллі Новицького говориться, що ігумен посилав до синів і дочок І. Новицького вчених монахів і “черничок” для навчання грамоти і рукоділля” (10). Виховання та навчання дівчат цілком покладалось на родину. На волі батьків було навчання дочок читання та письма. Батьки рідко коли нехтували початковою освітою дочок, про що свідчать численні записи в актових книгах (на продаж, купівлю, дарування, різноманітні скарги, про передачу своїх майнових прав іншій особі, чи отримання грошей). Зроблені вони були не лише шляхтянками, а й жінками нижчих суспільних станів (11). У записах обов'язково згадувалося про “власноручний підпис особи, яка видавала запис”. У ті часи “писати неуміючи зем'янку можна було зустріти так

же рідко, як і неписьменного зем'янина” – зазначав академік О. Левицький.

Неписьменність серед жінок вищих і середніх верств українського суспільства була досить рідкісним явищем, деякі шляхтянки мали навіть найвищу на той час освіту. Серед них княгиня Ганна Корецька, княжна Анастасія Гольшанська (в заміжжі Заславська), сестри княжни Олена й Софія Чарторийські та інші. Заходами княжни Анастасії Заславської було зроблено переклад Євангелія українською мовою. Княжна Софія Чарторийська, одружена з волинським хорунжим Вацлавом Боговитиним, заснувала в своєму маєтку м. Рахманів типографію і сама займалася перекладом з грецької мови українською Євангелійських та апостольських бесід отців церкви. В цій типографії у 1619 р. було надруковане Учительне Євангеліє Кирила Транквіліона Ставровецького, яке побачило світ завдяки старанням і фінансовій підтримці Софії Чарторийської.

У шляхетських станах у ті часи не диво було зустріти жінку, яка знала латинську та інші мови. За висловом мандрівника У. Вердума, зустріта ним у Львові жінка “вміла сказати чемний комплімент в латинській мові і вміла висловитися в дуже улесливих виразах”.

Деякі українські шляхтянки почали підтримувати протестантські і католицькі школи. Ганна Радзивілова активно підтримувала кальвіністську школу в м. Кейдах (12), а княгиня Анна-Алоїза Острозька, онука великого прихильника православ'я князя Костянтина Острозького, закрила острозьку православну академію, перетворивши її на єзуїтську колегію.

Разом з розгортанням боротьби проти впливів латинських та протестантських шкіл, що починається на українських землях в останній чверті XVI ст., поодинокі культурно-освітні діячі та братства заходилися коло організації шкіл, які б відповідали потребам часу і були національними за змістом.

Українське жіноцтво нарівні з чоловіками почало чинити опір польським впливам. Це виявилось в підтримці діючих і заснуванні нових шкіл, монастирів, побудові церков, виданні книжок, участі жінок в братських організаціях. Дочка київського каштеляна Романа Гойського Регіна Соломірецька, опираючися соцініятству, у 1638 р. заснувала в м. Гощі монастир і відкрила при ньому школу підвищеного типу, “аби еретичеські науки над православною релігією больш не тріумфовали”.

У 1639 р. в м. Гощі відкрито кілька елементарних шкіл і закрито соцініянську. Раїна Могиланка, княгиня Вишневецька, активно надавала допомогу церквам, монастирям і школам, які переслідувалися урядом Польщі. Сестри, княжни Олена і Софія Чарторийські, фондували Пересопницький монастир, заснували при монастирі шпиталь для убогих і школу для селянських дітей.

Продовження на стор. 26.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVII

SEPTEMBER 2000

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

At a reception in Government Banqueting Hall (left to right): Maria Tomorug, Olha Kobets, Iryna Kurowyckyj, Iryna Holubieva, Inna Bohoslovka, Maria Komarnycka.

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

I am pleased to report that we have lived to see another wonderful event in the life of the Ukrainian women's movement, an event which took place at the 29th General Assembly of the International Council of Women (ICW) held from July 2 to July 8, 2000 in Helsinki, Finland.

Attending the conference as delegates of the National Council of Women/USA were Maria Tomorug, First Vice-President of the UNWLA, and UNWLA President Iryna Kurowyckyj, who participated as the ICW's New York representative to the United Nations.

The delegation from Ukraine included Iryna Holubieva, President of the National Council of Women of Ukraine, and ten observers representing various organizations.

Observers from Canada were Oksana Sokolyk, President of The World Federation of Ukrainian Women's Organizations, and WFUWO Vice President Volodymyra Luchkiw. Maria Komarnycka, former president of the Ukrainian Catholic Women's League of Canada, also attended as an observer.

For Ukrainian women, the 29th ICW conference had special significance. One of the prerequisites of the ICW Charter is that membership is granted to National Councils representing women of independent nations, and during the 6th ICW conference held in Washington, DC in 1925, the National Council of Women of Ukraine lost its membership status because Ukraine had lost its independence. In July 2000, for the first time in seventy-five years, the delegates of the National Council of Women of Ukraine took their historical place among women from other countries of the world, representing women of an independent sovereign nation.

The festive opening of the conference took place on Sunday, July 2, 2000, and was attended by Tarja Halonen, the President of Finland. In Finland, where it is not customary to have a Master of Ceremonies, speakers approach the podium in the order in which their names appear in the program which is distributed at the entrance

At the Ukrainian Embassy in Finland (left to right): Olena Podoliev, Maria Komarnycka, Maria Tomorug, Ambassador Ihor Podoliev, Oksana Sokolyk, Iryna Kurowyckyj, Volodymyra Luchkiw.

to a given event. Even Finland's distinguished President was unannounced as she rose to deliver her speech. The entire opening ceremony proceeded in this manner, with each speaker or artistic performance listed in the program succeeding in an orderly fashion the one which had preceded it.

The official opening of the plenary session took place on Monday, July 3, 2000. The agenda for the program was accepted and after opening remarks from ICW President Pnina Herzog, WFUWO President Oksana Sokolyk welcomed the National Council of Women of Ukraine on its return to the ICW. We listened to her address, delivered in Ukrainian and in English, with great joy. Four other National Councils, representing the women of Azerbaijan, Senegal, Congo, and Brunei, were also granted full membership status in the ICW at the conference. The president of each of the newly accepted councils was given the opportunity to speak to the assembly. The President of the National Council of Women of Ukraine, Iryna Holubieva, spoke of Ukraine occupying its historical place as a free nation and of the work of the NCWU. She wished everyone at the convention success in their work.

The business portion of the conference continued. Members of the departing administration delivered their final reports. The reports of NCW Presidents and program coordinators of the standing committees were followed by the reports of representatives of the ICW to the United Nations from Paris, Rome, Vienna, Switzerland, Holland and New York. Special attention was given to the financial statement. Because many delegates were unhappy with the presentation of the report of the Treasurer, even though there were no irregularities, the matter was turned over to a special commission which, along with the Treasurer, prepared a special addendum to the report to clarify information about the organization's profits and losses.

The elections of new ICW officers followed. Pnina Herzog was re-elected ICW President. Sorosh Roshan, president of the NCW/US, joined the new administration as member-at-large. After a meeting of the ICW's Executive Committee, I was asked to be the coordinator of the ICW-NGO representatives to the United Nations.

One day of the conference was dedicated to the National Council of Women of Finland. The theme of the program for the day was "Women and Culture". In her speech, Peoi Varpaso, the President of NCW of Finland, stated that were it not for women, Finland would have no cultural life. She underscored that Finland's culture lies in its present, not its past. All of the main posts in the Ministry of Culture, the Ministry of Education and in other related ministries are held by women. At the local level, in schools and other institutions, three-fourths of the workers are women. However, with all they have achieved, parity in salaries earned by men and women is more a wish than reality.

Resolutions proposed by the NCW of Australia, Canada, France, New Zealand and other countries dealing with coercion of women and girls, humanitarian aid, biotechnology, abuse of women, and problems faced by older women were addressed with minor corrections, additions and changes.

During the week, we had the opportunity to participate in many meetings and meet many interesting people. At the conference, for example, we were pleased to see our long time friend Lily Boeykens from Belgium, former president of the ICW and long time member of the ICW Executive Committee, who is currently serving as

president of the European Regional NCW. President Boeykens has long been an important friend to Ukraine. At the ICW conference in London in 1986, for example, she was instrumental in having a resolution passed on the nuclear explosion at Chornobyl. At the conference in Helsinki, she expressed her desire to help not only the NWCU, but also her intention of working through the Belgian government to help Ukraine secure a place in the European Union.

We also attended several receptions. One such occasion was our meeting with Ukraine's Ambassador to Finland, His Excellency Ihor Podoliev. We met the Ambassador and his wife Olena at the Ukrainian Embassy, a spacious building situated in a charming area of Helsinki. During the meeting, which had been arranged by WFUWO President Oksana Sokolyk, the Ambassador spoke of Finland's supportive attitude toward Ukraine. He is a music lover and as a gracious host, played the piano for us. We had previously met Olena Podoliev, a pleasant and intelligent lady, at the ICW conference where she attended the Plenary Session as an observer.

We also attended a fashion show, hosted by the NCW of Finland, which was held in the largest department store in Helsinki.

The 29th ICW conference in Helsinki, Finland will be inscribed in gold letters in the history of the Ukrainian women's movement. The UNWLA extends warmest congratulations to our sisters in Ukraine on regaining their full membership status in this prestigious world coalition.

The 30th General Assembly of the ICW will take place in Australia in the year 2003. Though the event is far away, one can speculate about the ICW's future. At the present time, the organization is dominated by European women, however, I believe this will not last long. As a long time participant of the ICW, I foresee that women from the Far East will eventually assume leadership roles in the organization. They are business-like, well-off, persistent, and eager to make changes in an old system. While we admire these characteristics in others, we can strive to achieve them ourselves.

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

- **June 17-20, 2000.** Motria Sloniewsky, UNWLA Vice President for Public Relations, and Susanna Shpak, president of the newly formed UNWLA Branch 126, participated in the 109th Annual International Convention of General Federation of Women's Clubs which was held in Boston, Massachusetts.
- **July 2-8, 2000.** The 29th General Assembly of the International Council of Women took place in Helsinki, Finland. Five new National Councils, including the National Council of Ukraine headed by Iryna Holubieva, were accepted into the NCW with full membership status. UNWLA President Iryna Kurowyckyj and UNWLA Vice President Maria Tomorug participated as delegates.
- **July 6, 2000.** UNWLA Vice President Motira Sloniewsky took part in a briefing at the U.S. State Department regarding its work in Ukraine. The session was chaired by Consul S. Sestanovych, coordinator of State Department activities in Ukraine, Moldavia and Bielorus. The consul expressed optimism about the continuing good relations between Ukraine and the United States. Consul Fried, who coordinates State Department activities in Warsaw, spoke about his work and about the cooperation of Ukraine and Poland on matters of mutual interest and concern.

The UNWLA has the honor of inviting members of the Ukrainian American community to participate in our 75th Anniversary Banquet, the year end culmination of our anniversary celebrations. The banquet will be held on December 2, 2000 at 6:00 p.m. at the Hyatt Regency Crystal City located at 2700 Jefferson Davis Highway in Arlington, Virginia 22202, near the Ronald Reagan National Airport. Information about reservations and registration costs will be provided at a later date. For the convenience of our members and their guests, we have reserved a block of rooms in the hotel. To reserve a room, please call (703) 418-7220.

109TH ANNUAL INTERNATIONAL CONVENTION OF GENERAL FEDERATION OF WOMEN'S CLUBS

by Motria Sloniewsky
UNWLA Vice President for Public Relations

(Left to right) GFWC International Hostess Bette Brust, Natalia Iwaniw, Shelby P. Hamlett, Oksana Sokolyk, Motria Sloniewsky, and Susanna Shpak

The General Federation of Women's Clubs (GFWC) held its 109th Annual International Convention in Boston, MA on June 17-20, 2000. Representing the UNWLA at the convention were Vice President for Public Relations Motria Voyevodka Sloniewsky and Susanna Shpak, president of the newly organized UNWLA Branch 126 of Boston. Other representatives of the Ukrainian community who attended the convention were Oksana Sokolyk, president of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, and Natalia Ivaniv, representing Ukrainian Gold Cross.

Over 1000 delegates attended the convention. Of these, 902 were voting delegates from the United States while the remaining 34 were international delegates representing Aruba, the Bahamas, Brazil, Jamaica, Japan and Lithuania. Since there were no delegates present from Ukraine, the four women representing Ukrainian-American organizations were invited to join the international delegates.

The convention was very well organized, presenting delegates with many options. There was an exceptionally wide array of lectures, workshops and

speakers, reflecting the diverse range of members' interests.

The highlight of the convention was the International Banquet held on June 18, 2000. At the banquet, the international delegates, including the representatives of the Ukrainian-American community, marched in a formal procession and were individually introduced. After the banquet, the "four ladies from Ukraine" and the other international delegates were invited to the President's suite for a private reception where they were greeted by outgoing GFWC President Maxine Scarbo and by newly elected GFWC President Judy Lutz.

The convention provided an opportunity to exchange views on issues of common interest. It also provided visibility for the UNWLA among women's organizations in the United States and abroad and gave UNWLA representatives a wonderful opportunity to network with other women's organizations for future cooperation on joint projects.

Next year, the GFWC convention will be held in St. Paul, Minnesota.

MAINTAINING THE UKRAINIAN LANGUAGE IN THE DIASPORA

by H el ene Turkewicz-Sanko

PART I

In the USA, the maintenance of any ethnic language is a matter reserved for the individual and the community to which this individual belongs. Officially, it is neither forbidden nor encouraged. There are no nationwide nor statewide educational funds to preserve what could be labelled a "natural human resource", and very rarely do students get any substantial academic recognition in the form of credits from any local Board of Education or any university. Yet in 1999, the Ukrainian National Board of Ukrainian Education, headquartered in New York City, celebrated its fiftieth anniversary. Numerous schools, denominational as well as non-denominational, are affiliated with this umbrella organization. In a world where activities such as "time spent talking and reading" with a child, and where "contact with grandparents" is at a minimum, attendance at Ukrainian ethnic schools is the last bastion left for the maintenance of the Ukrainian language in the Diaspora, and it is these schools which work to achieve that end.

A brief glance at the inventory of Ukrainian schools throughout the United States indicates that they started as reading rooms in the late nineteenth century. During the twentieth century these reading rooms developed into elementary schools where religion as well as the Ukrainian language were taught simultaneously. Thus, because of the historical existence of two denominations in the Ukrainian community, two systems of church-related schools emerged: the Ukrainian Byzantine system with some parochial schools where Ukrainian was taught everyday (such as Saint Josaphat in Parma, Ohio), and the Ukrainian Orthodox system where Ukrainian was taught only on Saturday.

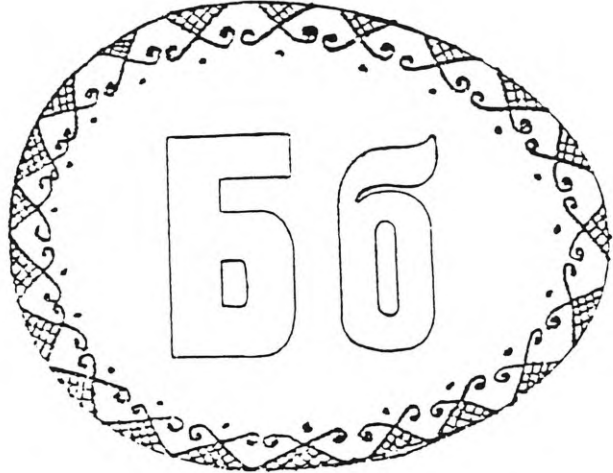
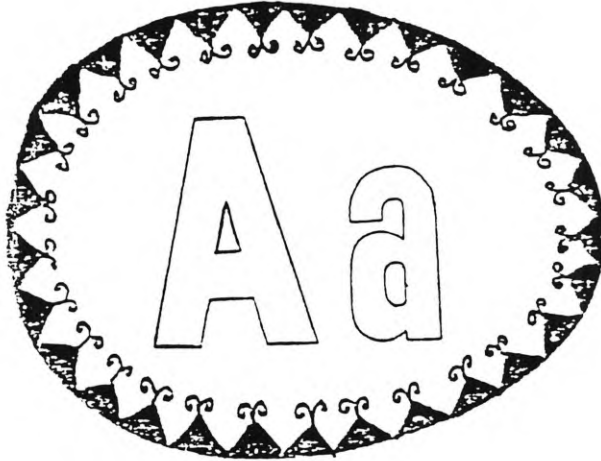
A third type of school came into being in 1949. The post World War II Ukrainian emigration established a Board of Education of Ukrainian Studies commonly known as "Ridna Shkola" (Ukrainian Heritage School) whose headquarters are in New York City. This educational ethnic body created the concept of the Ukrainian mobile with no buildings of its own. Classes met in local public school buildings which were vacant on Saturday. In addition, children of all denominations were welcome to attend. Teachers were often parents who turned professional for the occasion.

In many urban centers with Ukrainian communities, this arrangement still holds true.

All Ukrainian ethnic schools, the Byzantine Catholic School, the Ukrainian Orthodox School and the Ukrainian Heritage School "Ridna Shkola" follow the administrative guidelines and the curriculum established by the New York City Board of Education of Ukrainian Studies. According to Myron Kuropas, a historian specializing in the Ukrainian Diaspora and author of *Ukrainians in America*, "the Ukrainian Catholic Church operates 33 full-time elementary schools, 5 high schools, and 2 college-level institutions. The Ukrainian Orthodox Church operates 36 Ukrainian heritage schools." But most of the Saturday Community Ethnic Schools are under the auspices of the Ukrainian Board of Education which has jurisdiction over 66 such schools.

For the last half century, these schools have maintained a prestigious curriculum which culminates with a diploma called the "Matura." This diploma is awarded to students who successfully pass the written and oral examinations given at the completion of the program" [Kuropas, 57] which includes Ukrainian language, history, geography, literature and culture.

A parallel situation developed in Canada. In Canada, however, the same generations of Ukrainian immigrants have fared a little differently throughout the twentieth century because not only are the maintenance of the ethnic language and its culture strongly encouraged, but educational funds are available from the Canadian Board of Education to develop educational materials and to publish them. Often Canadian teachers of Ukrainian background adopt teaching methods used in Anglophone Canadian schools to teach children in Ukrainian schools. For instance, the collection of songs sung by Luba Bilash, produced in 1983 (Homestead Recording Studio) in Edmonton, Alberta, was the first of a series intended for Ukrainian speaking children in the Ukrainian Bilingual Program. Luba Bilash, a teacher of English-Ukrainian bilingual classes, worked on this project with Olenka Bilash, a Second Languages Supervisor for the County of Stathcona.

Pysanka Letters from SHKOLA Workbook.

Ukrainian teachers in the USA, and everywhere else for that matter, quickly adopted other Canadian-developed educational materials such as textbooks, readers, children's magazines, visual and audio-visual aids to complement their own files of homemade American supplies. It appears that Canadian materials had more appeal and were better suited to children's expectations because their appearance, illustration and organization followed closely the form of English textbooks they were already accustomed to. However, in 1981 when Wsevolod Isajiw, a sociology professor at the University of Toronto conducted a survey among Ukrainians, it indicated that 90% of second-generation Ukrainian Americans spoke Ukrainian to their parents and their children, but that in the third generation, the percentage fell to about 25% and that fewer than 10% read or write Ukrainian [Kevin, Osborn. *The Ukrainian Americans*, New York: Chelsea House Publishers (1989):96]. This is confirmed by the findings of Dr. Roma Chumak-Horbatsch, who closely followed the first-language acquisition among ten mother-child pairs from the Toronto based Ukrainian community. So, is the Ukrainian community ethnic school relevant? Is there a future? We would like to think so, especially because of the new wave of immigrants from Ukraine.

In the last decade, many professional educators who recently immigrated from Ukraine have joined forces with the American born Ukrainian teachers and in some cases have replaced them altogether. Some have adapted some of the educational resources brought with them from Ukraine. This is the case of Saint Volodymyr Cathedral Saturday School in Parma,

Ohio. In the last ten years the school population went up from 55 to 92 (with a student body of 50% born in Ukraine) and the number of teachers rose from 8 to 15 with a ratio of 3 American born to 12 newly arrived from Ukraine. The school director is a professional teacher and artist from Ukraine. The environment of the school has not changed; however, the curriculum has been somewhat modified and about one fourth of the time spent at the school is devoted to singing, dancing and performing arts.

An outsider visiting the school will be impressed by the school environment. First of all, Saint Volodymyr Ukrainian School is housed in the annex building known as the Hall. By the main entrance, five significant items greet the visitor: an icon of the Kyiv Mother and Child, the Ukrainian Orthodox Cross, the Ukrainian gold and blue flag, the Ukrainian national emblem (the Trident), and a portrait of Taras Shevchenko (1814-1861), the Ukrainian national poet after whom the school is named.

A hallway decked with display cases of religious vestments leads the visitor to the school's museum-library. Shelves of books cover the walls. Ceilings are high. On one side, the top shelf displays a series of bronze busts of famous Ukrainians and samples of national costumes. On the other side, the top of one display case is covered with a series of samples of Ukrainian churches and cathedrals. They are delicate open work structures made with an intricate combination of wooden tooth picks and offer prime material for a course on Church architecture.

Inside the display case, several significant items are exhibited and carefully labelled.

1. A container with a handful of black soil from Ukraine

2. Ceramics decorated with the Tripyllian design which attest to 3000 years of culture in Ukraine.

3. Embroidery patterns from the various regions of Ukraine as well as the different styles of stitching.

4. Finished embroideries such as ritual votive cloths for icons, a ritual cover for an Easter basket with XB (Khrystos Voskres) and samples of pillow covers.

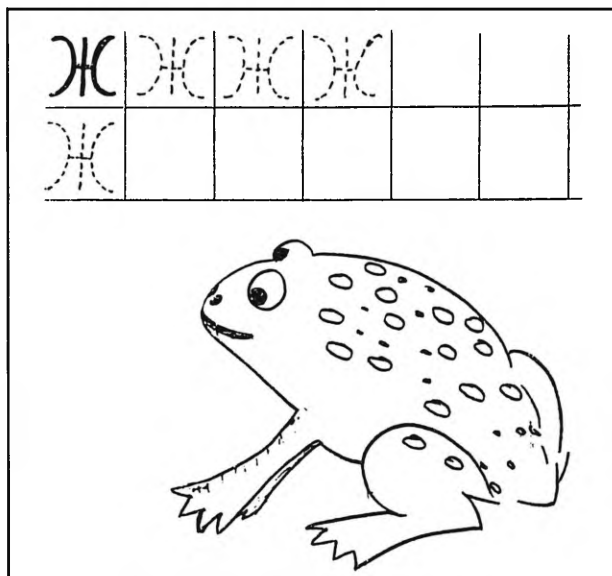
5. Pysanky, ritual Easter eggs.

6. Models of traditional wedding breads or "Korovaj," made of baker's dough (salt dough) as well as other ritual ceremonial breads and wedding guest favors.

7. A collection of wood carvings as well as wood inlays with pearls and mother of pearl.

Dictionaries, encyclopedias and books in Ukrainian cover most of the shelves but one wall is reserved for audio-cassettes and videos. On the floor are several toddler sized bins filled with children's books, magazines such a *Veselka*, and children's games. Children check out a book every week. Chairs, benches and tables provide ample space for children to sit down and there are story hours scheduled in the library.

A visit to the classrooms reveals a similar effort to create a very uniquely Ukrainian environment. For instance, a large scale Cyrillic alphabet tops the blackboard in the First Grade room. In another room famous illustrations depicting scenes from Ukrainian history have been framed: "Bohdan Khmelnytskyj entering Kyiv," "The Millennium of Christianity in Ukraine," a series of reproductions of icons, posters of Scythian art as well as of Ukrainian Easter eggs. In one classroom, there is a wall size map of Ukraine made in a sheet of pressed wood with each region of Ukraine "in relief" so that a child's finger can actually trace the contour of each region and follow the course of the main rivers. The eleventh grade (the senior class) meets in a room dedicated to the Ukrainian Genocide of the Man-Made Famine of 1933. There, three walls are covered with reproduction of pictures and newspaper articles documenting the event. This documentation is skillfully mounted on panels which can be removed from the walls and packed for a travel exhibit. Teachers in grades one through seven use two different programs. First, the *Maria Deyko's series of children's readers* has been used extensively in Ukrainian schools and is a classic. More recently, the TUT I TAM (Here and There) reading series, a recommended basic resource in the Ukrainian Bilingual

Worksheet from Ukrainian primer

Program in Alberta, Canada, has also been adopted by Ukrainian schools. This series includes seven colorfully illustrated readers for elementary Ukrainian language programs and each reader has a matching workbook and flash cards. Students proceed from TUT I TAM to DRUZI (Friends), SHKOLA (School), PRYHODY (Adventures), KAZKY (Stories), KHODIT' ZI MNOYU (Come with me), NASHI SKARBY (Our Treasures). The workbooks build on vocabulary used in readers and have a wide variety of exercises for sequencing, crosswords, and comprehension. More recently, another program, NOVA #1 and NOVA #2, offers an interesting and innovative approach to teaching Ukrainian in both school and at home. It is extensively illustrated and contains stories about children and their world. It provides an Action Song Book to enrich vocabulary and cultural knowledge. Many dictionaries are available, especially the *Heritage Picture Dictionary* which, along with its *Dictionary Skills Workbook*, provides fun and challenging activities children can do on their own. Another popular resource is the "cassette and storybook set." Usually the book contains 28 pages of color illustrations, a bilingual cassette (Ukrainian-English), and a music sheet for piano accompaniment. In that series are *The Enchanted Christmas Tree*, *Snow Folks*, *Spring Serenade* and *Mosquito's Wedding*.

Music and dance play a vital role in the curriculum and there has been an increase in the number of hours devoted to singing. From 9:00 -11:00 A.M., students work in their respective classrooms. One class is reserved for instruction for English-speaking only students. Children of all ages attend this special class,

but at 11:00 A.M., they join children of their own age.

From 11:00 A.M. to 1:30 P.M. school time is devoted to singing traditional Ukrainian songs, playing games in the language and interacting with others. There are practices of play songs and games, Christmas songs for caroling and Easter songs for Spring dancing on Easter Monday, commemorative songs and the national anthem. In addition, the Saint Volodymyr Ukrainian Cathedral School is especially benefited by two organizations which help infuse the Ukrainian spirit: the Kashtan Ukrainian Ballet School [See *The Ukrainian Weekly* report "Kashtan School of Dance" (10/10/1999): 12-13]. and the "Hryhory Kytasky Music School where children and adults perform on the Ukrainian national musical instrument, the bandura.

Another significant change has been introduced into the curriculum concerning the school textbooks and exercise books. For instance, to speed up the integration of the Cyrillic alphabet, special work sheets from a Ukrainian primer from Ukraine have been adopted. Each first grader follows specific lines to learn the alphabet and these lines guide the child's

hand in acquiring an elegant penmanship. Another significant contribution was the designation of a famous Ukrainian author for each grade. For instance, there is a Taras Shevchenko Classroom as well as an Ivan Franko Classroom and a Lesia Ukrainka Classroom and so forth. Each grade studies the life and works of its respective patron writer. Students memorize poems and more advanced students read complete works in the native language. By the end of their studies at Ridna Shkola, it is anticipated that children will be very familiar with eleven important Ukrainian writers.

(To be continued in October issue)

Copyright H el ene Turkewicz-Sanko. November 1999.

Dr. Sanko is professor of French Language and Literature and Ukrainian Literature in Translation, Department of Classical and Modern Languages and Cultures, John Carroll University. The article published here was based on a paper presented by Dr. Sanko on November 21, 1999, at the 31st National Convention of the American Association for the Advancement of Slavic Studies which was held in St. Louis, Missouri.

BACK TO SCHOOL CRAFTS

by Natalia K. Bilash

Going to school for the first time can be exciting or a little scary. To help make it more exciting and less scary, you and your child can create a terrific personalized **Desk Organizer** to brighten up a homework desk. You will need a colored poster board, 6 or 7 cardboard boxes of assorted shapes and sizes (pasta box, tea box, cereal box, rice box, etc.) glue, acrylic paints and paintbrush, cotton balls, corks, scissors.

- Let your child decide what each box will hold: pencils, pens, paper clips, paper, colored markers, or other desk accessories.
- Carefully remove the top of the box (or the side that will be the top of the box when it rests on the child's desk)
- Cover the box with a base coat of paint and let dry.
- Use cotton balls and corks dipped in paint like a paintbrush to make stripes, circles or other designs on the box.
- Your child may also want to personalize the boxes with name tags, pieces of leftover giftwrap, or favorite stickers.
- After the paint and glue have thoroughly dried, let your child arrange them on the poster board to test out the most practical and comfortable location for each.
- When each box is in the perfect place, glue it to the poster board.

To bring a smile to a little face, fill your child's lunch box with **Shapely Surprise Sandwiches**. You will need 2-4 slices of sandwich bread, 1-2 slices of lunchmeat, cream cheese, chopped peanuts, raisins or dried fruit and cookie cutters in assorted shapes and sizes (stars and teddy bears are fun).

- Use cookie cutters to cut out desired shapes for bread and meat.
- Layer bread, cream cheese, nuts and/or dried fruit, and meat.
- Colored plastic wrap or festive paper napkins can make the surprise even better.

СОЮЗОВІ УКРАЇНОК АМЕРИКИ 75 ЛІТ!

ГОЛОВА СУА Ірина Куровицька

*Щиро вітаємо
Округу Клівленду
з ювілеєм 75-ліття заснування
Союзу Українок Америки!*

Екзекутива Союзу Українок Америки.

Дорогі союзянки!

Ми пережили ще одну важливу подію в житті українського жіночого руху. Від 2 до 8 липня ц. р. відбувалася 29-та щотрирічна конференція Міжнародної Ради Жінок у Гельсінкі, Фінляндії, або, як часто пишуть, Генеральна Асамблея. У складі делегації Національної ради жінок США від СУА були Марія Томоруг – перша заступниця голови і Ірина Куровицька – голова СУА, яка також є репрезентантом МРЖ в ООН. З України – Ірина Голубева – голова Національної ради жінок України та 10 спостерігачів з різних організацій. З Канади – Оксана Соколик – голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), заступниця голови – Володимира Лучків та Марія Комарницька, колишня голова Ліги українських жінок Канади, як спостерігачі.

Для нас українок, 29-та конференція мала особливе значення, бо Національна рада жінок України посіла своє історичне місце поруч із жінками інших країн світу, яке втратили 1925 р. у Вашингтоні на 6-ій конференції Міжнародної ради жінок. Це сталося після того, як Україна втратила тоді свою незалежність, а однією з вимог статуту МРЖ – бути державним народом.

Святкове відкриття відбулося в неділю у Гельсінському університеті, в якому взяли участь Президент держави Таря Галонен і інші достойні гості. Цікавим було те, що у Фінляндії немає звичаю мати ведучих програми. До виступу

пу підходять згідно з написаною програмою, яку кожен учасник отримує при вході до залі. Навіть така достойна особа, як Президент держави, не була представлена. Мистецька програма проходила в такій самій формі.

У понеділок вранці відбулося відкриття пленарної сесії і після одобрення програми та слова голови МРЖ Пфеніни Герцог виступила Оксана Соколик, голова СФУЖО, вітаючи Національну раду жінок України з поверненням до МРЖ. Ми з радістю слухали її виступ, який був виголошений українською і англійською мовами. Це був, мабуть, перший привіт, до якого голова СФУЖО була допущена за довгі роки пленарних сесій МРЖ. Вірю, що це тому, що Україна – незалежна держава і світ шанує її та все українство!

На конференції, крім НРЖУ, прийнято 4 інших НРЖ з країн третього світу. Кожна голова новоприйнятої ради мала нагоду виступити з привітом. Голова Національної ради жінок України Ірина Голубева у своєму виступі повідомила присутніх про те, що Україна посіла своє колись втрачене історичне місце, розповіла дещо про НРЖУ та побажала ділових нарад.

Продовжувалася ділова частина конференції: звіти уступаючої управи, звіти голів, координаторів програми тощо. Наприкінці звітували репрезентанти МРЖ при ООН з Парижа, Риму, Відня, Швейцарії, Голляндії і Нью-Йорку.

Особлива увага була присвячена фінансам, і трапилося так, що через невдоволення делегації з фінансового звіту скарбника справу передано на розгляд спеціальної комісії, яка разом зі скарбником підготує прибутки і видатки організації. Через півроку ця комісія подасть звіт про фонди, які знаходяться у різних країнах світу (в еквіваленті американських доларів) всім НРЖ. Тут йшлося не про будь-які зловживання, лише невдоволення з нечіткого звітування. Неможливо було зорієнтуватися, які були прибутки і які видатки.

Головою Міжнародної ради жінок переобрано Пфеніну Герцог з Ізраїлю. Від США увійшла Сорош Рошен – голова НРЖ/США як вільний член управи МРЖ.

Один день був присвячений Національній раді жінок Фінляндії. Впродовж дня проходила програма на тему “Жінки і культура”. ООН проголосила Декаду миру і культури від 2000 до 2010 р. У Фінляндії жінки середнього віку є серцем і душею цієї ділянки. У своїй промові голова НРЖ Фінляндії Певі Варпасо ствердила, що не було б культурного життя у Фінляндії, коли б не жінки. Вона підкреслила, що, коли говориться про культурне життя Фінляндії, мова йде про теперішню Фінляндію, а не про давнину. Усі авторитетні пости очолюють жінки: міністер культури, освіти і цілий ряд інших. На місцевому рівні – по школах, музеях, інших подібних установах $\frac{3}{4}$ працівників є жінки. Однак, усі ці досяг порівняно з оплатою праці жінок і чоловіків – ще далекі до рівноправності.

Делегація України виїхала скоріше, залишаючи лише Тетяну Федорченко. Вона від імені української делегації попрощала присутніх, а її виступ переклала Марія Томоруг.

Якщо пригадати з наших дописів про МРЖ, то можна зауважити, що впродовж довгих років для нас українок в діяспорі відіграла велику роль Лілієн Бойкенс з Бельгії, колишня президентка МРЖ та довголітня членка Екзекутиви. Вона часто ставала нам в пригоді. Згадаю лише один момент. На конференції у Лондоні 1986 р. у справі резолюції про ядерний вибух у Чорнобилі вона як голова європейського регіону НРЖ висловила бажання допомагати не лише НРЖУ, але через бельгійський уряд сприяти входженню України до європейської спільноти.

Ненсі Баркар, колишня голова НРЖ/США, Марія Томоруг, Сорош Рошан – голова НРЖ/США, Ірина Куровицька.

Резолюції, подані НРЖ з Австралії, Канади, Франції, Нової Зеландії та інших, у справах докільця, гвалтування дівчат, побиття жінок, гуманітарної допомоги, біотехнології, проблем літніх жінок та ін. були прийняті з поправками, додатками і невеликими змінами. На сьогоднішній час у МРЖ домінують європейки, однак, і я в цьому переконана, це довго не триватиме. Як довголітня співучасниця МРЖ передбачаю, що жінки з Далекого Сходу, мабуть, переберуть провід в цій організації. Вони є ділові, багаті, наполегливі у праці та бажають зробити зміни у застарілій системі.

Упродовж тижня ми мали змогу бути на різних зустрічах, прийомах, навіть випала нагода оглядати показ моди в одній з найбільших крамниць Гельсінкі.

Голова СФУЖО контактувалася з послом України у Фінляндії та домовилася про зустріч. Приємно було зустріти Ігоря Подолева та його дружину Олену, яка брала участь у пленарній сесії МРЖ спостерігачем. Українське посольство пишається гарним та просторим приміщенням. Посол розповів про свою любов до музики та заграв нам красно на фортепіано. На закінчення відбувся бенкет. Ми мали нагоду вітати серед нас дружину посла – Олену.

29-та щотрирічна конференція у Гельсінкі буде записана в історії українського жіночого руху золотими буквами. СУА гратулює і щиро вітає наших посестер у цій престижній світовій коаліції.

30-та Конференція МРЖ, або Генеральна асамблея, відбудеться в Австрії у 2003 році.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

Зліва голова Міжнародної Ради Жінок Пфеніна Герцог, голова Національної Ради жінок України Ірина Голубева, голова національної Ради Жінок Канго і заступниця голови МРЖ Австралії Елеонора Сумнер

17-20 червня ц. р. заступниця голови для справ зв'язків Мотря Слоневська і голова новоствореного 126-го Відділу Сусанна Шпак взяли участь у Конвенції Міжнародної Генеральної Федерації Жіночих Клубів у Бостоні.

2-9 липня у Гельсінкі, Фінляндія, відбулася щотрирічна конференція Міжнародної Ради

Перший ряд Максима С.Скарбо, другий ряд, зліва: Сюзанна Шпак, Бетт Браст, Мотря Слоневська.

Жінок. На цій конференції прийняли 5 нових Національних Рад. Україна була однією з них – головою делегації була – Ірина Голубева. Ірина Куровицька і Марія Томоруг були учасниками конференції.

6 липня М. Слоневська взяла участь у брифінгу, який був організований в Державному Департаменті для того, щоб повідомити провідників української громади про його працю в Україні. Сесію вів посол С. Сестанович, який координував працю Департаменту в Україні, Молдові і Білорусі. Посол Фріед розказав про свою працю у Варшаві і співпрацю між Польщею та Україною. Він висловився з оптимізмом про дипломатичні відносини Америки і України.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

Повідомляємо, що у 1999 р. Стипендійна Акція СУА приділила 644 стипендії на суму 138, 949. 16 дол. з таким розподілом:

Україні – 384 стипендії	– 63, 890. 00 дол.
Бразилії – 177	– “– – 43, 750. 00 дол.
Аргентині – 15	– “– – 4, 800. 00 дол.
Італія (з України) – 22	– 8, 750. 00 дол
Боснія – 6	– 1, 550. 00 дол.
Канада (з Боснії) – 1	– 300. 00 дол.
Чехія (з України) – 1	– 3, 000. 00 дол.
Польща – 28	– 5, 650. 00 дол.
Німеччина (на УВУ) – 4	– 4. 000. 00 дол.
США – 6	– 3, 259. 16 дол.
Разом: – 644 стипендії	– 138, 949. 16 дол.

Щиро дякуємо всім спонсорам та добродіям, які жертвними датками підтримують Стипендійну Акцію СУА. Ми свідомі того, що без Вашої доброї волі та розуміння важливості освіти ми не змогли б допомогти українським учням та студентам в США,

Україні та діаспорі. Дякуємо усім спонсорам, стипендіяти яких успішно закінчили навчання. Віримо, що Ви знову заопікуєтесь сиротою або скривдженою долею дитиною й дасте їй можливість на краще майбутнє. Під опікою Стипендійної Акції СУА є діти від 1-ї класи до студентів-аспірантів. Піклуємося ними до закінчення навчання навіть тоді, коли спонсор з якихось причин припиняє надавати кошти. Тоді призначаємо іншого опікуна, щоб дати змогу стипендіятові закінчити навчання.

Зокрема, дякуємо відділам за виrozumіння та довголітню підтримку. Материнське серце союзнок добре розуміє молодих людей, бо майже всі виховали чи виховують своїх дітей.

За докладнішою інформацією просимо звертатися до відділів СУА у Вашій околиці або до стипендійного бюро, адреса на обкладинці.

Люба Більовщук,
референтка стипендій СУА.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

ОКРУГИ ЮВІЛЯРИ

Перший ряд, зліва: Н. Винярська, М. Русин, І. Шкарупа, О. Дем"янчук, Л. Вирста, Л. Боднар. Другий ряд: М. Грабська, Д. Кульчицька, Г. Гіциньська, Л. Гриців, Л. Дармохвал, С. Балагутрак, П. Крутигорова, Д. Федорів, Н. Дейчаківська, І. Крися, О. Хміляк, Н. Русенко.

ІСТОРІЯ ОКРУГИ ОГАЙО

Окружна Рада СУА в Клівленді заснована 1-го грудня 1957 р. сімома відділами: 7-им, 14-им, 25-им, 30 - им, 33-им, 60-им, 69-им. Потім було створено ще 4 відділи: 8-ий, 12-ий, 87-ий, і 116-ий.

На 1-ше січня 2000 р. Округа нараховувала 99 членок у трьох відділах: 8-му, 12-му і 33-му. В минулому головами Окружної Управи були: Катерина Мураль – 1957; Лідія Вовк – 1958; Євгенія Дубас – 1959-65; Ольга Городиська – 1966-67; Ярослава Барнич – 1968; Марія Янів – 1969; Ірина Кашубинська – 1970-72; Марія Грушкевич – 1973-75; Марія Фаріон – 1976-77; Ірина Кашубинська – 1978-80; Марія Почтар – 1981; Надія Дейчаківська – 1982-83; Люба Головата-Рожа – 1984; Таня Сілецька – 1985-87; Оріся Свистун – 1988-89; і від 1990 р. – Іванна Шкарупа. Одним з перших досягнень Округи було спорядження і відкриття пам'ятника Лесі Українки в Городі Національних Культур, на якому була присутня сестра поетки – Ізидора Борисова. Створено фільм, в якому висвітлено моменти з життя Клівленду, видано

пропам'ятну книжечку – “Світлій пам'яті Лесі Українки”, а також дві листівки. Відсвятковано 100-ліття з дня народження Л. Українки (1971) і 125-річчя у 1996 році.

Кожного року разом з іншими жіночими організаціями відзначали пам'ять Жінки-героїні. У 1986 р. вшанували княгиню Ольгу, 1990 – 500 жінок Кінгіру, 1991 – Оксану Мешко, 1992 – Олену Телігу. Округа включилася у святкування тижня “Жінка в історії” з Клівлендським Стейтовим університетом і іншими неукраїнськими жіночими організаціями. Головною доповідачкою була Марта Богачевська-Хомяк, яка в березні 1989 р. виступала також з нагоди виходу у світ її книжки “Feminist Despite Themselves”.

У 1953 р. 33-ій Відділ заснував першу світличку СУА. Потім створено ще світлички при 12-му Відділі і в Янгставні. 116-ий Відділ провадив школу українознавства і народних танців. 23-го липня 1974 р. засновано та заінкорпоровано при Окрузі комітет “Українська спадщина”, який збирає і реєструє експонати народного мистецтва. У 1978 р. влаштували величаву виставку в музеї “Western Reserve

Historical Society” під назвою “Українські народні мотиви у тканинах, вишивці і писанках”.

При співпраці з Українським Музеєм у Нью-Йорку взяли участь у виставці Клівлендського Музею мистецтва під назвою “Богині і їхні нащадки”. Виготували відеострічку з приватної колекції Ірини Кашубинської – “Фолкльор села Угринів”. Виготували колекцію прозірок і альбом з виставлених експонатів, а також альбом прозірок “Архітектура Києва”.

Микола Дейчаківський (екзекутивний директор дорадчої ради при українському парламенті в Києві) виступив з доповіддю – “Враження від перебування в Україні”. Організували також виставку українських мистців і майстрів прикладного мистецтва Огайо.

Окружна Управа щокілька років влаштовує бенефіс на Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку. Таких імпрез-бенефісів Округа влаштувала вже 5. Дохід від них – 38,325 дол. вислано до УМ. На сьогодні Округа знаходиться в рубриці спонсорів зі сумою 12,509 дол., а комітет “Українська спадщина” – 4,000 дол. 25 членок Округи є членами УМ в Нью-Йорку.

Округа регулярно влаштовує зустрічі, виставки, літературні вечори. Було виголошено ряд доповідей на різні теми: “Родина славних мистців Кричевських” – Н. Винярска; “Творчість українських дисидентів” – І. Гавур; “Борис Антоненко-Давидович” – Я. Тимошенко; “Мала Академія Наук у Львові” – О. Ісаєвич. Відбулися зустрічі з видатними особистостями, серед яких – поетка і довголітній політв’язень – Ірина Сенік.

У 1990 р. відбувся показ народної ноші (доповідач Ірина Руснак). Відбулися зустрічі з президентом СКВУ Юрієм Шимком; з кореспондентом “Літературної України” Сергієм Козаком; з місцевими дантистами, які закладали дантистичні кабінети в Україні – д-ром Ярославом Мігайчуком і д-ром Куликом; з д-р Тетяною Мостовою – працівницею організації “Союз Чорнобиль”; з депутатом з Рівного – І. Шевчуком; з представниками уряду України – д-ром П. Таланчуком, В. Іваненком і В. Матвієнком.

У 1991 р. відділи взяли участь у “Дитячому фестивалі Миру”, де були виставлені експонати про Чорнобильську катастрофу і роздано велику кількість листівок про Чорнобиль. У складі Українських Злучених Організацій при

співпраці “Sierra Club” “Ohio Greens” і “Airs Day Coalition” відзначили жалібними сходами в центрі міста Клівленду 10-ту річницю чорнобильської трагедії. Для поширення інформації роздавали список книжок про атомний вибух в Чорнобилі та його наслідки. Учням всіх українських шкіл і присутнім на жалібних сходах роздали закладки до книжок, видані Округною Управою у 5-ту річницю цієї гльобального маштабу трагедії.

У 50-ліття голодомору в Україні 1932-33 рр. зібрали сухі харчі для потребуючих осіб міста Клівленду. Ця акція спільно зі всіма жіночими організаціями, церквами і кредитівкою здобули широкий розголос у місцевій пресі та на телебаченні. Зроблено 14 звукозаписів ще живих свідків цього жажливого, штучно створеного голодомору.

Округа допомагала пакунками з одягом і харчами бідним поселенцям у Бразилії. Проведено збірку на фонд хворих дітей у Бразилії та потерпілих від повені в Югославії. Членки Округи – Марія Грушкевич, Дарія Городиська і Дарія Федорів – начитували на тасьми книжки українською мовою для незрячих. Ці книжки знаходяться в бібліотеках великих міст в Америці і в Україні.

Від вересня 1994 р. Округа допомагає призначеному нам осередкові Суспільної служби в Херсоні. Допомогова акція проходить у формі висилання пакунків з одежею, взуттям, ліками, вітамінами, солодощами та іграшками для дітвори. Округна Управа приготувала понад 30 пакунків, зокрема 27 – з книжками і журналами (понад 3000) і 4 пакунки з медичною допомогою (256 фунтів). Переслано в Україну (через “Сейбер Світло”) 84 пакунки з книжками вагою 6700 фунтів. До Наукового інституту в Херсоні вислано 4 скрині книжок, а до військового ліцею в Донецьку переслано 140 книжок.

При Окрузі працює референтка зв’язків і “Мережа дії”, яку очолює Надія Дейчаківська. Вони спростовують ворожу дезінформацію про Україну, пишуть листи до законодавців, інформують американську пресу, реагують з признанням за прихильні статті. Позитивні наслідки мали листи до сенаторів про допомогу Америки Україні і підтримку резолюції про 60-ту річницю голодомору в Україні.

У 1987 р. Округа гостила в Клівленді ХХІ Конвенцію СУА. Конвенційний комітет

очолювала Дарія Городиська. Округа відбула ряд конференцій: фінансову, організаційну, стипендійної акції і пресову. На особливу увагу заслуговує стипендійний фонд в Окрузі, який шле допомогу студентам і учням. Для прикладу: один тільки 33-й Відділ переслав досі 93 тисячі доларів. Цю референтуру очолює вже 27 років Іванна Вовк.

Відзначали 50-ліття заснування СУА; 30-ліття, а потім 40-ліття діяльності Округи; 50-ліття журналу “Наше Життя”, а 8 жовтня 1995 р. відсвяткували 70-ліття СУА.

На 5-му Конгресі СФУЖО Округу Огайо репрезентувала Ірина Кашубинська а на шостому – Іванна Шкарупа.

При Окрузі, у співпраці з товариством “Самопоміч” і УЗХ, якийсь час діяли два бюро суспільної опіки.

Архіварка Округи Ірина Кашубинська зберігає всі документи Округи, збирає цікаві статті для ужитку відділів. У вересні 1997 р. в Українському Музеї в Нью-Йорку відкрито виставку “Збереження спадщини – село Угринів на Сокальщині”, підготовлену на базі приватної колекції Ірини Кашубинської, в якій експонувалося 150 зразків народного мистецтва її рідного села.

З нагоди 200-ліття міста Клівленду “Western Reserve Historical Society” приготував показ організаційних прапорів різних етнічних груп, між якими пишався і прапор нашої Округи Огайо. На закінчення святкування 200-ліття Клівленду, комітет “Women Celebrating the Bicentennial” запросив Округу до співучасті у “Time Capsule 1996 – 2006”. У цю капсулу 119 жіночих організацій різних національностей Клівленду зложили докази вкладу у культурне життя міста. Наша Округа приготувала пакет, в якому історія і діяльність Округи, брошури і програмки, пов’язані з діяльністю СУА, і писанку як “Символ надії”. Капсула запечатана буде зберігатися в музею “Western Reserve Historical Society” і її відкриють за 100 років, у 300-ліття Клівленду, 2096 р.

Напередодні цієї імпрези преса The Plain Dealer опублікувала статтю “The Women unborn” з окремим підзаголовком: “Ukrainians gave a decorated egg, as a symbol of hope”. Матеріал до цієї статті подала Надія Дейчаківська.

З цієї нагоди видано книжку “An Amazing Story a legacy project of Women Celebrating Bicentennial”. На 122 сторінці

поміщені історія і завдання СУА Округи Огайо. В енциклопедії історії Клівленду, спонсорованій History Department Case Western Reserve University поміщено історію діяльності нашої Округи. Округа Огайо єдина українська організація в США, яка таким чином передала прийдешнім поколінням, нащадкам українського роду, історію своєї діяльності. На всіх цих активностях репрезентувала Округу Іванна Шкарупа.

Запрошені голова і членки взяли участь у прийнятті, яке влаштував конгресмен Мартин Гоке у своїй резиденції на честь нашого посла д-ра Юрія Щербака. Також взяли участь у прийнятті з метою придбання коштів на передвборчу кампанію конгресмена М. Гока, що також відбулося в його резиденції.

“United Way Services” включили Округу Огайо у список організацій з неприбутковим харитативним статусом. Датки з призначенням на СУА приходять квартално.

Окружна Управа висилає книжки в Україну. За останні роки вислано велику кількість книжок до бібліотеки ім. Вернадського в Києві, до соціально-духовного центру українців у Симферополі, до Кривого Рогу, до Донецької Обласної Наукової бібліотеки, до бібліотеки діяспори при університеті ім. Івана Франка у Львові, до Українського Гуманітарного Колегіюму в Донецьку, до Караганди і в Казахстан. Нав’язали контакт з директором Херсонського Культурного Центру Ларисою Бондаренко і директором Донецької бібліотеки Оленою Башун.

У 1998 р., на заклик референтки Суспільної Опіки СУА відділи Округи відгукнулися щедрою допомогою потерпілим від повені закарпатцям.

Округа гордиться Почесними членками. Цієї честі удостоєні, на ХХІ Конвенції СУА Ірина Кашубинська, а на ХХІІІ – Іванна Вовк. Почесною членкою СУА і Почесною головою Округи була бл. п. Катерина Мураль.

Округа наділила Почесним членством Округи: бл. п. Євгенію Дубас, бл. п. Ярославу Барнич, Ірину Кашубинську, Марію Грушкевич та Іванну Шкарупу.

33-й Відділ наділив Почесними членками Відділу: бл. п. Михайлину Ставничу, бл. п. Анну Стецяк, бл. п. Марію Янів, бл. п. Євгенію Дубас, бл. п. Юлію Тарнавську, бл. п. Ольгу Городиську, Стефу Городиську, Стефу Вільшанецьку, Емілію Волянник і Міру Грабець.

Членки нашої Округи брали участь у програмах місцевої радіохвилі “Україна”, виголошуючи відповідні до дня доповіді. Більшість членок – активні в церковно-релігійному житті своїх парафій. Голова Округи є секретарем Управи Українських Злучених організацій, секретарем Братства Дивізійників, працювала у регіональному Олімпійському комітеті і в комітеті для відзначення 50-ліття “Акції Вісла”, також є головою суспільної опіки у церковній управі.

Люба Боднар і Ольга Дем’янчук.

З’ІЗД ОКРУГИ ОГАЙО

38-ий з’їзд Округи Огайо відбувся у суботу 3-го червня 2000 р. в домівці СУА при участі 30 членок.

Голова Округи Іванна Шкарупа привітала присутніх та молитвою і відспіванням гімну СУА розпочала роботу з’їзду. Однохвилинною мовчанкою пом’янули членок, які відійшли у вічність.

До президії з’їзду обрано: Розалію Головку – головою, Любу Дармохвал – заступницею і Зоряну Бессер – секретаркою. Згідно з програмою нарад, слідували звіти референток, голів відділів і Контрольної комісії.

Голова Округи у своєму слові зробила перегляд праці і стан справ в поодиноких відділах від травня 1998 р. до червня 2000 р.

Після уділення абсолюторію уступаючій Управі голова президії прочитала привіт голови СУА Ірени Куровицької.

До Управи на 2000 р. увійшли: Іванна Шкарупа – голова, Ліза Кусяка – перша заступ-

ниця голови і скарбник, Дося Кріслата – друга заступниця і імпрезова референтка, Оля Дем’янчук – протоколярна секретарка, Стефа Балагутрак – кореспонденційна секретатка, Олена Хміляк – англомовна секретарка.

Референтури: Люба Сохоцька – організаційна, Надя Дейчаківська – зв’язків, Надя Русенко – преси, Дарія Федорів – суспільна опіка, Люба Дармохвал – виховна, Лукія Гриців – мистецько-музейна, Люба Боднар – стипендійна, Ірина Кашубинська – архівар і адміністратор.

Контрольна комісія: Пет Крутиголова – голова, Ірена Кріса і Галя Сліпець-Хрін – члени.

Переобрана голова Іванна Шкарупа подякувала за довір’я. Вона звернулася до присутніх з побажанням гідно відзначити Округою 75-ліття СУА, заплановане на 17 вересня 2000 р., зацікавлювати нових осіб до вступу в СУА і надалі продовжувати таку успішну працю Округи, що її вели досі впродовж багатьох літ.

А далі голова передала слово Дарії Городиській, яка поінформувала членок про книжку Ірени Забитко – “The Sky Unwashed”.

Авторка народилася в Чикаго і присвятила цю книжку своїй мамі Марії та пам’яті батька Остапа. Дарія заохочувала придбати книжку кожній родині, розповсюджувати її між друзями та використати як дарунок англомовному читачеві. Другою темою Дарії Городиської були сиротинці в Україні – про той жалюгідний стан, в якому вони знаходяться.

Закінчуючи з’їзд, голова Іванна Шкарупа подякувала президії за ведення зборів, побажала всім учасникам успіхів і благополуччя та спільною молитвою завершили наради.

Надя Русенко, пресова референтка.

Учасниці з’їзду.

З'ЇЗД ОКРУГИ ЧІКАГО

Учасниці з'їзду.

34-ий Окружний з'їзд СУА в Чикаго відбувся 11-го березня 2000 р. в приміщенні Інституту Мистецтва. Головну Управу СУА репрезентувала заступниця голови СУА Софія Геврик. Присутніми були дві жінки-гості з Києва та дружина Генерального Консула України в Чикаго - д-р Юлія Базилевська. Голова СУА Ірина Куровицька надіслала учасницям з'їзду вітання та побажання ділових нарад.

З'їзд урочисто відкрила голова Окружної Управи СУА в Чикаго Любомира Калін спільною молитвою та вшануванням пам'яті колишніх членок, які відійшли у вічність. Головою президії з'їзду обрано Віру Боднарук, а секретарями Ірену Попович та Олену Харкевич. У з'їзді взяли участь майже всі членки Окружної Управи (19 осіб), голова 36-го Відділу та 8 запрошених гостей. З'їзд проходив згідно з попередньо схваленим порядком нарад.

На підставі заслуханих звітів можна ствердити, що діяльність СУА, зокрема в Чикаго, проходила в напрямках: відмолодження і активізації членства в СУА, залученням нових членок із "четвертої хвилі" імігрантів, а також підготовкою і проведенням 25-ої Конвенції СУА, до успіху якої доклали дуже багато зусиль майже всі членки чикагської округи.

Безсумнівно, праця у відділах проходила в тих самих напрямках, але спостерігається позитивне зацікавлення різних генерацій, яке може спричинитися до кращих успіхів у громадській, культурній, політичній та

добродійній діяльності. Окремо звітували референтки Окружної Управи і голови відділів, що створило чіткий образ діяльності СУА. Детальні звіти голів відділів були переслані до ГУ СУА.

Округа Чикаго нараховує десять відділів з 290 членками. З різних причин вибуло 8, а прибуло 2 членки. Чотири відділи мають активні організаційні референтури.

Наприклад, 22-ий Відділ вже довгі роки організує імпрезу в престижному Музеї "Індустрії та знання", знану всім як "Різдво довкруг світу". Між ялинками різних націй красується наша – українська! Коротка інформація про нашу культуру, а спеціально різдвяні традиції та мистецька частина притягають велику кількість відвідувачів музею. 64 членки Відділу є членками Окружної Управи, всі передплачують "Наше Життя" та по змозі підтримують наш музей у Нью-Йорку, але не забуваючи й про наш Національний музей тут, в Чикаго. Дуже активними є референтури суспільної опіки та стипендій.

74-ий Відділ ім. Олени Теліги нараховує 24 членки. Присутність на сходинах – 75 відсотків і всі сходи заповнені змістовними і актуальними доповідями, а при вході до каси "Самопоміч" звертає на себе увагу габльотка, яка віддзеркалює сезонні зміни нашого життя. Референтура суспільної опіки старанно виконує свої обов'язки, і збрала 1,320 дол. на Стипендійний Фонд СУА, 3 членки Відділу є

активними членами Округної Управи.

51-ий Відділ в Мілвокі, Вісконсин, нараховує 23 членки, серед яких 2 - новоприбулі. Відбули 6 сходин, всі активно допомагали Округній Управі у підготовці до 25-ої Конвенції СУА і до Дня союзянки в Раунд Лейку. 4 членки нашого Відділу дбають за постійне оновлення виставки в “Українській хаті” в Мілвоцькому Публічному музею.

101-ий Відділ налічує 51 членку (прибуло 6 нових). Майже всі членки Відділу були зайняті у підготовці 25-ої Конвенції СУА, яка увінчалася великим успіхом. Цим успіхом у значній мірі завдячуємо голові Відділу Оленці Матвіїшин, яка очолила Конвенційний комітет. Вельми вдалою була імпреза, організована 101-им Відділом для святкового відзначення 50-ліття 22-го Відділу СУА в Чикаго. Імпреза справді унікальна і варта наслідування.

29-ий Відділ ім. Героїнь Кінгіру нараховує 48 членок (прибуло 3), 4 членки входять до Округної Управи, всі членки виконують свої фінансові зобов'язання, вислали 3 пакунки в Україну та зібрали 1,700 дол. на Стипендійний Фонд СУА, а також вагоміші суми на Острозьку Академію та фонд “Бабусі”. 2000 рік для 29-го Відділу є ювілейним роком, створено і діє Ювілейний комітет.

84-ий Відділ ім. Олени Степанів налічує 14 членок. Фінансові зобов'язання Відділ покриває добровільними датками. Діяльність Відділу зосереджується на фінансовій допомозі Україні. Суспільна опіка вислала 6 пакунків в Україну, зокрема “поводянам” Закарпаття. Кошти деяких посилок покривали особисто окремі жертводавці. Відділ був організатором ряду цікавих доповідей, які мали великий успіх.

36-ий Відділ налічує 25 членок. У минулому році влаштували успішні базари, вислали 13 посилок в Україну та допомогли 2 студентам грошима. Однією з важливих подій

Відділу було відзначення на 25-ій Конвенції, за довголітню працю, Гелен Кріль.

85-ий Відділ – один з наймолодших – вже 10 років провадить дитячий садочок “Світличку”, влаштував дитячий маскарад та провів збірку одягу для сиріт в Україні. Для придбання коштів брали участь у двох базарах. На День союзянки голова Відділу Катя Гриневич займалася льотерією. Майже всі у Відділі допомагали в підготовці 25-ої Конвенції СУА.

Після вичерпних звітів голів відділів, слово взяла голова Округи Люба Калін. Вона подякувала всім членкам Округної Управи і головам відділів за віддану, повну посвяту працю в нашій організації та прозвітувала за свою діяльність. Як голова Округи Л.Калін відбула 9 засідань Управи, старалася бути присутньою на загальних зборах відділів та брала участь у всіх починах нашої Округи. З'їзд висловив признання і подяку Любі Калін за її вмилу і дружню працю.

Після полуденку від ГУ з'їзд привітала заступниця голови СУА Софія Геврик. У своєму слові вона підкреслила значимість піклування рідною мовою та приєднання до нашої організації жінок з останньої імміграції.

Збори Округної Управи схвалили ряд ділових резолюцій, реалізація яких збагатить діяльність і ефективність нашої організації.

Грамотами Заслуги були відзначені дві довголітні членки Округної Управи: Валентина Скороход-Хома – секретарка і Неля Бريدжман – фінансова секретарка. Округна Управа СУА дає правильний напрям діяльності майже трьом сотням українських жінок, які з посвятою і завзяттям вже довгі роки трудяться на користь України, хоча багато з них ніколи і не бачили її, та на користь країни нашого проживання. Молодші членки ведуть свою діяльність новими – комп'ютеризованими – методами.

Христина Дзюк, пресова референтка.

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ НОВА АНГЛІЯ

У неділю 25-го червня 2000 р. Округа Нова Англія відзначила День союзянки пікніком у місцевому парку міста Ветерсфілду, Конн. Після похмурого ранку день був соняшний з просвіжаючим від спеки вітерцем.

Поз'їжджались союзянки з усіх п'яťох відділів і голова новоствореного відділу у

Бостоні Сюзанна Шпак з чоловіком.

Голова Округи Зоряна Мішталь привітала союзянок та гостей, а Люба Кінах, членка 106-го Відділу, прочитала молитву СУА і всі відспівали гімн СУА. Далі, З. Мішталь поділилася сумною вісткою, що 18-го червня відійшла у вічність членка 106-го Відділу

Стефанія Пришляк, присутні вшанували її пам'ять хвилиною мовчанкою. Після того представила голову новоствореного 126-го Відділу СУА в Бостоні Сюзанну Шпак, яку присутні привітали ширими оплесками.

І розпочалася розвагова частина – союзники читали гуморески, співали улюблені пісні під проводом 108-го Відділу. Л. Кінах і Меланія Кузьма, членки 106-го Відділу, відспівали “Два кольори” – улюблену пісню квартету, до якого належала покійна Стефа Пришляк.

Два концерти в пам'ять професора Дарії Каранович Заходом УМІ та 28-го Відділу СУА в Ірвінґтоні.

Відлітають сірим шнурком журавлі у вирій. Який досконалий зміст мали ці слова пісні поета Золотого Поділля Богдана Лепкого у нашій молодості, а скільки смутку наводять нам сьогодні. Часто відпровожуємо на вічний спочинок когось дорогого з родини, приятелів чи знайомих. Щораз більше проріджуються наші ряди, а ми віддаємо їм належну пошану, згадуємо з теплотою сердець, лиш заступити їх ніколи не зможемо.

При численній і добірній публіці, у святковій атмосфері зібралися гості, колеги, абсолюенти й учні, свої і чужинці, щоб віддати належну шану улюбленій піаністці, педагогові, людині зі золотим серцем, душевної краси.

У 1-му концерті брали участь вчителі й приятелі: Таїса Богданська, Леся Грабова, Ярослав Гнатюк, Роман Савицький, Роберт Дурзо, Марія Волянська, Рафаїл Венке, Сімон Бернштайн. У вокальних точках акомпанювали Інна Лейтуш і Віра Козак, а Уліта Ольшанівська акомпанювала Р. Венке.

Для зміцнення окружної каси була розіграна лотерія. Подбали союзники і про смачні страви та напої, які добре тамували спрагу в спекотний день. У дружньому спілкуванні навіть не помітили, що наспіла година прощатися. Голова Окружної Управи Зоряна Мішталь подякувала всім за участь в пікніку та побажала щасливої дороги.

Валентина Чудовська.

У 2-му концерті виступали учні УМІ, переважно з українськими творами: Юстин Стасюк, Святослав Середяк, Юрій Усенко, Дмитро Шмир, Матей Норман, Микола Стасюк, Емілія Норман, Юрій Симчик, Дженет Козьол, Пітер Вареля, Катруся Стащишин, Оксана Буняк, Брідж Томсон, Світлана Рагуліна, Ліда Долл, Івась Дурбак, Меляся Долл, Катруся Дурбак. Абсолюенти: Уліта Ольшанівська, Олег Сохан, ансамбль “Промінь”, під керівництвом Богдани Волянської, д-р Юліус Жако – проф. учнів Сітен-Гол, Роман Савицький і Таїса Богданська.

Обидва концерти були на високому мистецькому рівні. Раді були гості, що віддали глибоку шану покійній, скрипілись душевно і ще довго, в товариській атмосфері, мило її згадували. А у залі, прикрашеній родинними фотографіями, усміхалась зі сцени до гостей з прибраного квітами портрета пані Дарія.

Хай американська земля буде їй легкою, а пам'ять про неї – вічною!

Марія Робак.

ПІКНІК У 33-МУ ВІДДІЛІ СУА.

За багаторічною традицією в останню неділю червня членки 33-го Відділу ім. Л. Українки провели на “Верховині” пікнік. До його підготовки долучились всі, хто мав можливість, але найбільша частина роботи припала, звичайно, на тих, хто стояв біля плити, працював на кухні. Було підготовлено багатий вибір страв, солодкого та напої. Хоч погодні умови цього року не дозволили в повній мірі використати чудові можливості “Верховини”, на пікнік прийшло багато охочих підтримати

союзників, адже дохід з пікніку призначений на допомогу сиротам в Україні. На цю мету пішли і кошти з лотерії, в якій кожний міг спробувати щастя виграти смачний торт або вишиту подушку. Гарний недільний настрій додатково підносили гостинність та доброзичливість господинь цієї зустрічі – членок 33-го Відділу СУА. З радістю всі привітали голову Відділу Мілю Русин, яка після хвороби не змогла в цей день всидіти вдома і також прийшла на пікнік. Дружне і щире “Многая Літа” прозвучало для

неї з побажаннями здоров'я. Це було також і підтвердженням її авторитету, заслуженим визнанням її праці як голови Відділу, поваги в громаді. "Многая Літа" побажали в той день і для заступниці голови Відділу Олі Дем'янчук – пікнік припав на день її уродин.

По закінченні всі розходились з почуттям внутрішнього задоволення від можливості приносити людям добро і радість. Саме це і робить наше буття духовно багатшим і змістовнішим.

Ніна Сікора, пресова референтка.

Членки 33-го Відділу СУА.

Підсумки праці 27-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб у Пітсбурзі, Па.

Завдяки напрямним нашої Екзекутиви та при товарисько-гармонійній співпраці наших союзниць ми сповна виконали намічену програму на 1999 рік.

За старанням Відділу відбулися дві практичні лекції показу великоднього печива та роблення герданів у яких, крім членок СУА, взяли участь сторонні особи. Лекції проводив мистець Василь Джула. Надзвичайно повчальною була доповідь д-ра Ерола Йолдаса, сина голови нашого Відділу Любомири Йолдас.

У травні брали участь в Етнічному фестивалі, на якому наша мистецька виставка української народної ноші звертала увагу кількатисячної публіки. Під проводом колишньої голови Відділу Люби Глутковської, керівника танцювального ансамблю "Полтава", наші союзниць, впродовж трьох днів своїми виступами чарували присутніх глядачів.

Союзниць заслухали цікаву доповідь, Ганни Чумаченко на тему "Українська спадщина". Доповідач відбула численні подорожі по різних регіонах України.

Під час літнього сезону Л. Йолдас влаштувала у своїй резиденції пікнік. До великої праці мусимо зачислити підготову до наших традиційних "Вишиваних вечорниць", які відбулися в готелі Голидей-Ін у Грінтрі, Па. з різноманітною програмою та чудовою оркестрою.

Наші союзниць взяли участь в Українській радіопрограмі, якої директором вже біля 50-ти років є Михайло Комічак. Програма

Радіо-Тон проводила збірку пожертв потерпілим від повені на Закарпатті. Наступною програмою Відділу була доповідь нашої членки Оксани Нейбор на тему "Наші фінанси і як ними послуговуватися".

Під час різдвяних свят влаштували в Українській Національній кімнаті, розташованій у Пітсбурзькому університеті, святковий Різдвяний стіл, із традиційним калачем роботи Іванни Старощак. Кімнату у традиційному різдвяному стилі прикрасили Л. Йолдас, Л. Глутковська, О. Конецька, М. Стародуб і М. Годованець.

Крім праці, союзниць знаходять час для вивчання української мови при суботній Рідній школі, а також підготовки мистецьких виставок та імпрез.

Запланований союзницями різдвяний обід відбувся в елегантному готелі "Меряд", в якому взяло участь понад 50 осіб. Обід відкрила Л. Йолдас, попросивши присутніх до молитви. Після вечері Л. Глутковська, яка вела програму, заохотила присутніх колядувати та віншувати. Директор Української радіопрограми М. Комічак підкреслив великий вклад союзниць у всіх ділянках пітсбурзького громадського життя і побажав, щоб і надалі разом, як одна родина, спільно сходилися та дружньо співпрацювали.

Небуденним гостем на нашому обіді була Соня Солтис з донею Ромою з Відня, яка приїхала відвідати родину Глутковських.

Щастя нам, Боже, у нашій праці!

Іванна Старощак, пресова референтка.

107-ий ВІДДІЛ СУА ім.ЛЕСІ УКРАЇНКИ Сан-Гозе, Каліфорнія.

Наш Відділ – це Відділ далекого віддалення. Він далі працює наполегливо, щоб допомагати Україні, яка тепер у важкій скруті. Напишу про останні чотири роки праці Відділу.

У 1995-1997 рр. головою Відділу була Оля Келлі. У 1997-1999 – Галина Маренін. Вони обидві дуже багато праці вложили в діяльність Відділу. А Відділ, як і в попередні роки, утримує постійний зв'язок з відділом СУ в Миколаєві над Чорним морем. На прохання Раїси Шпак, голови відділу в Миколаєві ми відразу оплатили висилку комплектів підручників до нововідкритих українських шкіл. Тепер тішимося, що лицей-гімназія в Миколаєві був однією із шкіл в Україні, учні якої одержали грамоти і нагороди в конкурсі “Природа і ми”, який провів СУА. Ці нагороди особисто вручала дітям Ольга Тритяк – адміністратор конкурсу.

Ми далі допомагаємо “Бабусям”, які часто не отримують своєї маленької пенсії. Ці “бабусі” – це переважно колишні політв'язні Сибіру – старенькі і самотні. Їм не дозволили повернутися додому, а поселили на півдні України. Висилаємо їм допомогу тричі на рік: перед Різдвом, Великоднем і перед річницею незалежності України – 24 серпня. Цього року, частину висланої допомоги одержали 32 жінки з села біля Миколаєва, щоб мали змогу приготувати собі Різдвяну вечерю. Їм часто вечорами вимикають газ, а на т. зв. скроплений газ в балонах вони не мають грошей. Мушу зазначити, що Раїса Шпак висилає нам кожного разу докладний список “Бабусь”, яку і коли вони отримали допомогу.

Крім того, Відділ посилає 600.00 дол. на три стипендії: одну в Бразилію, другу в Аргентину, третю – в Україну. Зі збірок серед громадян висилаємо гроші на Стипендійну Акцію СУА і підтримуємо контакт зі стипендіатами.

Для потерпілих від повені на Закарпатті Відділ зібрав 1,700.00 дол. і вислав їх до Централі, а також вислав 10 пакунків з одягом через “Міст” безкоштовно.

Щоб мати змогу допомагати “Бабусям” і надавати стипендії, Відділ влаштовує пікніки,

Різдвяну зустріч, гараж-сейл для членок і громади. Влаштували також маскаради. Відділ співпрацював з громадою Сан-Гозе і Сан-Франціско у підготовці 10-ої річниці Чорнобильської трагедії, на яку приїжджав Генеральний консул Ю. Щербак. Наші членки їздили також на відкриття парку “Україна”, де похоронений о. Гончаренко і його дружина.

Голови Відділу старалися й про доповіді на сходинах. Адвентина П'янова говорила про життя і творчість Лесі Українки – патронки нашого Відділу. Отець Гоулі дискутував з нами про “Духовність в нашому житті”. Надія Банчак розповідала про свою подорож на Україну, про тамтешні відносини і т. п.

Наші членки цікавляться й мистецтвом: запросили мистця В. Лопату, який показав нам свої картини і розповів про свою працю над гривнею. Віра Зубрицька демонструвала декорації з квітів. Членки їздили на виставки до музеїв у Сан-Гозе і Сан-Франціско, зустрічалися на веселих гутірках, ходили на недалекі прогулянки, в кіно, складаючи при цьому по 5 дол. на допомогу “Бабусям”. Наші молоді членки – Наталка Сидір, Зоряна Яримович, Ірина Сугано влаштували дитячу маскараду на “Головіні”. Прибуло багато батьків з дітьми. Дітям приготували цікаві заняття і відповідний буфет, а Мірка Левкова показала їм “Ляльковий театр”. Діти були захоплені.

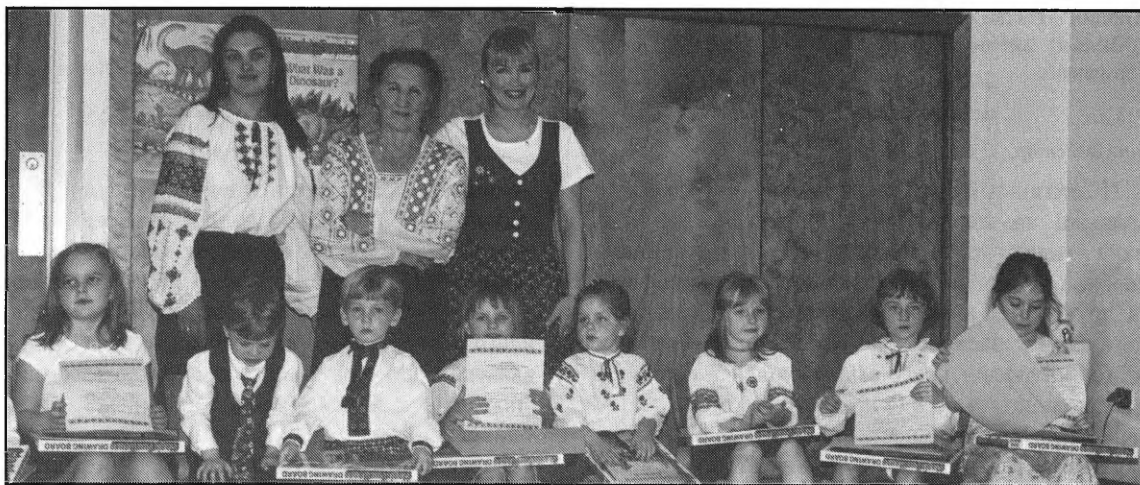
Тішимося, що наші молоді членки продовжать працю своїх матерів.

Ми висилали листи до наших конгресменів і сенаторів, щоб вони підтримали у Конгресі і Сенаті Допомогову акцію Україні. Ми також писали до “National Geographic”, “Microsoft Corporation”, “World & News Report” про те, що Київ – це столиця України, а князь Володимир – володар України, а не Росії.

Голова Відділу Оля Келлі їздила в 1996 р. на Ковенцію у Філядельфію, і була захоплена, як багато може зробити жіноча організація СУА. У 1999 р. на Конвенцію в Чикаго їздила Галя Маренін. Вона розповіла про перебіг Ковенції, про її надзвичайно добру зорганізованість.

Союзянка.

СВІТЛИЧКА 83-го ВІДДІЛУ СУА, Н.Й.

Свято у світличці.

10 червня ц.р. у школі українознавства ОУА “Самопоміч” Н.Й., пролунав традиційний останній дзвінок, приурочений закінченню навчального року. Ми були гостями “Світлички”, за яку відповідає 83-ій Відділ СУА. Це двадцяттеро діточок “дошкілля”. Опікується ними незмінна, самовіддана виховниця Дарія Генза і вчителі Уляна Ганущак та Катерина Головата. Всі свята діти проводять разом: “День подяки”, коляди, “Святого Миколая”, “Свято Тараса Шевченка”, весняні гаївки, Великдень, “День мами” тощо.

Сьогодні наші дітки святкували “День закінчення навчання” святковою програмою. Зворушливо було чути з вуст трирічної Марійки Токарської віршик “Як ти любиш Україну”. Батьки і діти довго плескали, дякуючи також найменшенькому виконавцеві Остапчику Войнаровському за “Незабувай Шевченків спів”, а Андріяна Ільницька продеклямувала вірша “Вчить рідна школа”. Дівчатка-дошкільнята Юлечка Сікора, Василянка Ганущак, Олечка Вовк дружньо і весело заспівали пісеньку “Котику, котику, де ти бував?”, а всі інші їм підспівували. Коли Гануся Грабовська закінчила останню нотку стародавньої пісні “Ой роде наш красний, роде наш прекрасний” усі були вражені її небуденним сильним голосом. Після концерту були дитячі веселі ігри.

На завершення програми всі діти отримали гарні подарунки. Д. Генза вручила від 83-го Відділу СУА кожній дитині цікаву й захоплюючу навчальну гру, а також аудіокасетки з

дитячими пісеньками. Для того, щоб діти влітку продовжували своє навчання, вчительки Уляна Ганущак і Катерина Головата вручили їм книжечки, подаровані шкільною бібліотекою. Учні-дошкільнята отримали свідоцтва про успішність.

Веселі й життєрадісні з усміхненими личками усі разом, на закінчення свята, проспівали “Маленькі в нас серденька та щирі в нас чуття, любити Україну будуть усе життя!” Дітвора подарувала своїй виховниці і вчителям чудові рожеві троянди, подякувавши за те, що вчать їх рідної мови, української пісні, танка, невмирущих правічних українських традицій. Свято закінчилося молитвою.

До зустрічі, любі малята, 1-го вересня на шкільній дорозі, яка знову поведе Вас у чарівну країну знань!

**Клавдія Грицик, пресова референтка
83-го Відділу.**

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

78-ий ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ СТЕПАНІВ

Загальні збори 78-го Відділу ім. Олени Степанів у Вашингтоні, відбулися 4 червня 2000 р.

Нову Управу вибрано в такому складі: Марта Терлецька – голова, Мотря Слоневська – заступниця голови, Ліда Яросевич – протоколярна секретарка, Христина Шіпилява – кореспонденційна секретарка, Христина Пацлавська – скарбник.

Референтки: Мотря Слоневська – зв’язків, Ірина Ставнича – організаційна, Марта Базарко – виховна, Ксеня

Кузьмич і Христина Кіналь – культосвітня (музейна) імпрезова, Христина Шпилява – пресова, Тамара Тимків – суспільної опіки, Тамара Вітківська і Квітка Пащин – господарська.

Вільні членки: Марта Легецька, Євгенія Остуд, Уляна Глинська.

Контрольна комісія: Тереса Царик – голова, Поля Книш, Леся Бігун – члени.

Номінаційна комісія: Квітка Пащин – голова, Дарія Мелех, Оксана Лев – члени.

Христина Шпилява, пресова референтка.

Закінчення із 4 стор.

Шляхтянки Раїна Ярмолинська, сестра Раїни Вишневецької та господарівна Марія Могила підтримували монастирі і школи. Шляхтянка Ганна Гойська була засновницею Почаївського монастиря, де була друкарня. Гальшка (Єлизавета) Гулевичівна була однією з засновниць Київського братства, Київського Богоявленського монастиря й школи при ньому, а також шпиталю для дітей міщан і шляхти.

Ні в тогочасній Європі, ні, поготів, в Московській державі жінки вищих суспільних станів не мали такої свободи і такої жаги до культурно-освітницької діяльності. Українські школи “намагались протиставити ідею рівності всіх в ім’я віри”. Релігія служила гаслом і рушієм боротьби за збереження мови і культури. Найбільше принцип рівності в ім’я віри проявлявся у братському русі.

Жінки усіх суспільних станів приймали участь в діяльності братств. Вступати до братства міг кожен, охочий: городяне й селяне, пани й мужики, жінки й чоловіки – аби платив свій внесок до громадської скарбниці та слухався братської постанови. Серед членів Львівського братства, що об’єднало навколо себе не лише львівських православних міщан, а й мешканців навколишніх міст, було кілька жінок. У статуті школи Львівського братства, прийнятому 1586 р., поряд з гуманістичними мотивами звеличення розуму людини виразно звучить і мотив поваги до жінки, підкреслюється її рівноправність з чоловіком. У статуті, зокрема, сказано, що школа утримується “старанієм же і накладом всього братства Львовского, храма Успенія Пресвятыя Богородици і всего посполитого народа руського, даже і до убогих вдовиць...” За висловом українського історика Ярослава Ісаєвича, каталоги й інших братств засвідчують участь у їх діяльності жінок-“братерничок” (13). Братства стають всестановим союзом, як і школи, які вони організували, бо їх заводили “навіть удовиці убогі”. Найбільше відомі діячі братств, опираючись на гуманістичну традицію Київської Русі та під впливом, ідеалів Відродження і Реформації, проповідували цілковиту рівноправність жінки як в суспільному, так і в особистому житті. Їх ідеї рівноправності, реабілітації жінки спиралися на міцний реальний ґрунт. Ідею рівноправності жінки проводив відомий діяч Львівського братства Кирило-Транквіліон Ставровецький – автор Євангелія учительного (14). Думку про рівно-

правність жінки, сповнену поваги до її людської гідності, праці, повсякденної турботи про дітей та чоловіка, продовжує культурно-освітній діяч XVII ст. Інокентій Гізель у творі “Мир с богом человеку”.

Турбуючись про викорінення моральних вад, найбільшим з яких він уважав невігластво, І. Гізель вказував, що саме воно є причиною того, що чоловік “поступає с женою аки со рабиною”. Думки К.-Т. Ставровецького та І. Гізеля про рівноправність жінки набувають особливого звучання, коли взяти до уваги, що гуманістична традиція поваги до жінки-матері утверджувалася на Україні в умовах гострого ідеологічного протиставлення.

Жінка на українських землях не була усунена від здобуття початкової освіти, а жінки привілейованих станів мали навіть найвищу для того часу освіту. Освіченість жінок вважалася справою звичною, тим більше, що багато жінок приймало активну участь і в самій організації системи освіти.

ОЛЕКСАНДР КРИВОШИЙ

ПРИМІТКИ

1. Харлампович К. В. Западно-русские православные школы. – Казань, 1894. – с. 153-158.
2. Мордовець Л. /Левицький О. / Про шлюб на Україні-Руси. – Львів, 1906. – с.7-8.
3. Цит. за: Січинський В. Чужинці про Україну. – К., 1992. – с. 65.
4. Савич А. Нариси з історії культурних рухів на Україні та Білорусії в XVI-XVII ст. – К., 1929. – с. 268.
5. Там само, с. 268.
6. Козуля О. Жінки в історії України – К., 1993 с.29-30.
7. Луговий О. Визначне жіноцтво України: Історичні життєписи. – К., 1994. – с. 122.
8. Мордовець Л. Левицький О. Про шлюб на Україні-Руси. – Львів, 1906. – с. 7.
9. Савич А. Знач. праця – с. 269.
10. Заруба В. М. Охочекомонний полковник Ілля Новицький та його архів. Рукописна книжкова спадщина України. Вип. 1 – К., 1993. – с. 23.
11. Левицький О. Обычные формы заключения браков в Южной Руси в XVI-XVII ст. Киевская старина – кн. 1 – 1900. – с. 2-3.
12. Савич А. Знач. праця – с. 269.
13. Ісаєвич Я. Джерела з історії української культури доби феодалізму XVI-XVIII ст. – К., 1972. – с. 25.
14. Ставровецький Кирил-Транквіліон. Євангеліє. – Рахманів, 1619. – 4.2 – с. 169.

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ

НЕЛІ ГАМЕРА

2-го вересня 1999 р. відійшла у вічність бл. п. **Нелі Гамера**. Народилася Нелі у Гемтремку, належала до церкви Непорочного Зачаття, до хору “Думка” та була дуже активною в українській громаді. Завжди допомагала жінкам, які не вміли їхати автoм – привозила їх на сходини, а потім відвозила додому навіть тоді, коли ще не була членкою СУА. Коли, у 1995 р., Нелі записалася до 5-го Відділу СУА, тоді й взяла на себе обов’язок скарбника і вела цю справу до кінця життя. Допомагала у виставках українських вишиванок та кераміки. Збирала вкладки, передплату на журнал “Наше Життя” і інші цілі та полагоджувала все – якнайкраще. Допомагала виготовляти кошички, розвозила їх членкам і нечленкам по домах і Будинках для літніх осіб, писала карточки на їх уродини чи інші okazji.

На похороні членки у її пам’ять зложили 63 дол., Відділ 100 дол., які передали на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Вічна їй пам’ять!

Управа і членки 5-го Відділу СУА.

МАРІЯ ГРИГОРИШИН

28-го березня ц. р. відійшла від нас працююча наша “бджілка” **Марія Григоришин**. Смерть спостигла її при праці в городі, дарма що за два місяці – 28-го липня – їй мав виповнитися 91 рік життя.

Марія Григоришин була нашою членкою від самого початку існування 38-го Відділу СУА в Денвері, Кольорадо (листопад 1978р).

Хоча її життя не завжди було легким, ми ніколи не чули найменшої скарги, не бачили і тіні зневаги. Сама виплекала двох синів, дала їм вищу освіту – а це ж велике досягнення для кожної родини.

Доля позбавила Марію можливості здобути вищу освіту, але Всевишній обдарував її здоровим розумом, шляхетною вдачею та добрим серцем. Вона розуміла важливість громади і все своє життя присвячувала церкві та українській громаді в цілому; любила і гордилася своєю рідною Гуцульщиною.

Наш Відділ багато завдячує М. Григоришин, яка щедро працювала на кожен потребу СУА.

Прощай, дорога сестро! Нам дуже буде бракувати Твоїх працюючих, вмілих рук, Твоїєї лагідної вдачі. Хочемо вірити, що Твоє життя буде прикладом всім нам, доням і онукам нашим.

Споживай спокійно і хай легким пір’ячком буде Тобі чужа земля!

Управа і членки 38-го Відділу СУА.

ОЛЬГА ВІТОШИНСЬКА

Союз Українок Франції з глибоким сумом повідомляє, що **Ольга Вітошинська** з дому **Гаращак** відійшла у вічність, проживши 92 роки і прийнявши Найсвятіші Тайни Євхаристії.

Ольга Вітошинська була членом-засновником в Управі СУЖ та французького Міжнародного Руху Матерів у 1946 р. і ціле своє життя була активною й відданою співробітницею СУЖ у внутрішній і зовнішньо-чужинецькій діяльності. Вона була невтомним та успішним політичним емігрантом з постійною думкою про добро України й українського народу.

Середню освіту здобула в Україні, а університетські студії – на чужині. Працювала в університетській та громадській культурній і політичній діяльності – доктор філології університету Сорбони в Парижі; кол. лектор УВУ в Мюнхені; ініціаторка й співорганізатор з проф. М. Кадо (з Сорбони) конференцій про українську літературу з виданням текстів цих конференцій в серії Сорбони; автор низки літературних праць, зокрема “Забута королева” (французькою мовою), “Коротка історія української літератури” (фр. мовою), “Сусіди й меншості України”; “Непереможний Лев”, “Подорожі Бл. Кир Йосифа VII”; довголітня кореспондентка-хронікарка низки українських та культурних газет і журналів.

Її праці відзначались патріотичним надхненням, часто полемічним тоном, але завжди доброзичливим обміном думками й поглядами в обороні українських традиційних культурних надбань і цінностей. Її праці та невгамовна творча динаміка збережуть про неї добру пам’ять.

Похоронні чини відслужено в Катедрі св. Володимира Великого (УГКЦ) в Парижі 5 квітня 2000 р. й поховали її в родинному гробівці у Жамбвіль біля Парижу.

Залишила в смутку дві дочки – Ларису й Зірку та двох внуків – Бояна й Мілю. Її чоловік, батько й дідусь дітей і внуків, професор УВУ Борис Вітошинський, з яким вона одружилася в Парижі 1947 р., помер 1991 р. і похований у Перемішлі.

Вічна Їй Пам’ять

Союз Українок Франції, рідні у Франції й Україні, широке коло політичних і громадських друзів, знайомих, читачів.

Повідомляю про цю сумну вістку, Мама дуже любила ваш журнал.

Лариса Вітошинська.

ЗЕНОВІЯ ШЕВЧУК

18-го березня ц. р. ми втратили подругу і довголітню союзянку Зеновію Шевчук. Вона понад рік хворіла і останнього тижня лікар казав, що смерть має надійти не сьогодні-завтра. Так воно й сталося - Зеня померла тиждень після того, як помер її чоловік Теодор. Так, ніби вони домовилися піти з цього життя разом. Похоронну службу відправив священник католицької церкви св. Андрія в містечку Салін біля Енн Онбору, де подружжя прожило понад сорок років і де мали своє підприємство "Енн Арбор Бевередж". Панахиду на цвинтарі в Енн Арборі відправив отець Ручгі, парох церкви Архангела Михаїла в Дірборні, до якої належали померлі.

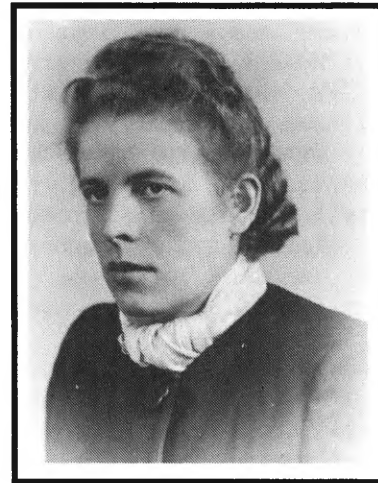
Попрощати подружжя Шевчуків приїхало багато родичів та знайомих – усі їх любили й поважали, кожний хотів з ними востаннє попрощатися. Дивно було бачити аж дві труни, сумно було дивитися на їхніх дітей – сина Степана і доньку Галину. Вони трималися стійко аж до останньої хвилини – лише на цвинтарі Степан розплакався, як дитина, а Галя й собі витирала сльози. Проте і наша Зеня і її чоловік були людьми веселої вдачі, і тому отець у своєму надгробному слові згадував їх веселим словом, примушуючи присутніх усміхатися. Мабуть, Зеня так і хотіла б, щоб про неї згадували з усміхом. Була вона завжди привітна, готова допомогти. Ніхто ніколи не чув від неї злого слова, ніколи ні на кого не скаржилася і не нарікала, а вже про якісь плітки не могло бути й мови. Зеня брала участь у всіх наших починах, дітей своїх віддала до української школи, яку наш відділ провадив: сьогодні вони добре розмовляють українською мовою і виросли свідомими українцями. Була вона доброю подругою і помічницею своєму чоловікові, разом з ним провадячи своє підприємство:

її обов'язком було відповідати на телефонічні замовлення і провадити усю бухгалтерію. Зеня навіть пішла на спеціальні курси, щоб здобути знання в цій ділянці. Зграбна, вродлива жінка, Зеня була завжди гарно вдягнена, була зразкова господиня і вміла добре пригостити людей. Будемо її згадувати з любов'ю і теплом.

В її пам'ять відділ зібрав 300.00 дол. на стипендійний фонд для студентів в Україні.

Ася Гумецька.

ЄВГЕНІЯ ТОТ

16 січня 2000 р. відійшла у вічність членка 43-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки у Філядельфії **Євгенія Тот.**

Народилася Євгенія 1-го квітня 1920 р. в сім'ї Василя Манька та Євфрозини з дому Волошин, у селі Поляна Добромільського повіту. У родині було семеро дітей – 5 дочок і 2 сини. В селі закінчила 4 класи Народної школи, а тому, що в околицях не було української гімназії, Євгенія ходила до польської – у Добромилі, яку закінчила з відзнакою. У Дрогобичі закінчила 2-річний учительський семінар. За більшовицької і німецької окупації Галичини учителювала в околицях Самбора, аж до виїзду на Захід. Приїхавши до Америки замешкала біля Пітсбургу, де познайомилася з учителем із Закарпаття Андрієм Тотом і вскорі побралася. Тут народилися син Богдан і донька Софія.

З Пітсбургу родина Тотів переїхала до Філядельфії. У 1965 р. у Філядельфії, в дільниці Френкфорд, організувався 88-ий Відділ СУА, до якого вступила св. п. Євгенія. У Відділі впродовж довгих років, виконувала обов'язки секретарки, а один рік – обов'язки голови Відділу. Після розв'язання 88-го Відділу вступила до 43-го і була активною членкою цього Відділу до кінця життя.

У пам'ять покійної Євгенії членки Відділу зложили 315 дол. на "Молоко і булочку школярам України".

Вічна їй пам'ять!

Стефанія Колодій, 43-й Відділ СУА.

ГАЛИНА КОРЧИНСЬКА-ЄФРЕМОВ

22 вересня 1999 р. відійшла у вічність св.п. Галина Корчинська-Єфремова, членка 64-го Відділу СУА в Нью-Йорку, яка виконуючи свої службові обов'язки не брала активної участі у праці Відділу, але приходила на доповіді, імпрези, тощо. Виконувала всі фінансові зобов'язання та цікавилася нашою працею.

Народилася Галина Корчинська-Єфремова 1910 року в С. Петербурзі в шляхетній родині. Батько, Михайло Корчинський, який закінчив студії права, брав активну участь в житті української громади. Під час революції родина Корчинських переїхала в Україну.

Галина була вихована в українському патріотичному дусі. Переїхавши у 1919 р. до Львова, закінчила гімназію, потім філософію у Львівському університеті. Працювала в Національному музею до початку Другої світової війни. Під час німецької окупації займалася харитативною діяльністю, допомагаючи втікачам зі Західної України.

Залишивши Львів, опинилася в Криничі, де вийшла заміж за молодого вченого М. Єфремова. Дальше – дорога до Німеччини, де в таборі у Регенсбурзі народилася старша доня Марія, а в Ульмі молодша – Ірена.

Приїхавши у 1960 р. до Америки, закінчила бібліотекарство і працювала в бібліотеках Нью-Йорку. У 1981 році вийшла на пенсію і почала працювати в УВАН-і.

Від 64-го Відділу СУА прощала покійну Уляна Старосольська.

Хай американська земля буде Їй легкою. Вічна Їй пам'ять!

Христя Навроцька, голова 64-го Відділу СУА.

МАРІЯ ГУСАР-МАТВІЙКІВ

Рік 2000 – новий рік, нове століття, нове тисячоліття – очікуваний з напругою, з дивним почуттям, що ми є свідками такого надзвичайного явища, як зміна тисячоліть. Що принесе 21-ше століття, які зміни? У той час, коли кожен день приносить нові винаходи в техніці, нові відкриття в медицині, нові “чуда” в електроніці. Що буде ще нового?

Марія Матвійків, з дому Гусар, яку чомусь усі кликали Алею, також уважно слідувала за подіями цього перелому тисячоліть, однак недовго гостювала в 2000-му році, бо вже у лютому попрощала нас назавжди.

Хочу кількома рядками згадати про неї в журналі, який вона передплачувала від початку створення 54-го Відділу СУА у Вільмінгтоні аж до кінця свого життя – це буде яких 50 років.

Аля була приятелькою родини мого чоловіка ще зі “старих часів” – з України, а я познайомилася з нею уже в США. У Вільмінгтоні горстка українців, з

т.зв. нової еміграції, горнулися один до одного. Ми не ділилися за віком, релігією чи партією – нас було мало і ми разом старалися діяти як політична еміграція: організовували хори, збирали допомогу для “залишенців” у Німеччині, організували Школу Українознавства, УКК, Союз Українок Америки і ін. І саме Аля була в числі тих перших союзниць - членок засновниць. 54-ий Відділ був дуже працьовитим і Аля, значною мірою спричинилася до його успішної діяльності. Вона обіймала, в різний час, майже всі посади в управі, включно з головуванням. Аля була особою небагатослівною, але працьовитою, як мурашка. Вона не тільки не відмовлялася від праці, але ще й сама добровільно зголошувалася. Коли назривала потреба грошової допомоги – не вміла сказати “ні”. Членки приходили, відходили, поверталися...

Аля була від заснування Відділу аж до смерті активною його членкою. Останніми роками, коли через домашні обставини і свої недуги та й вік не могла приходити на сходи – все платила свою вкладку і передплачувала журнал “Наше Життя”, мовляв: “...доки можу платити свої зобов'язання, не хочу бути від них звільнена”. Своє членство в СУА сприймала серйозно так, як і обов'язки дружини, мами, бабуні. Я не раз відвідувала її, Аля завжди мала для мене усміх; ми жартували, сміялися, попри негарздні обставин. Вона знала, що дні її почислені. Будучи хворою, ще опікувалася своїм чоловіком-інвалідом. Аля майже не виходила з дому і дуже любила, коли хтось приходив поговорити. Я не раз запитувала: “Як ти витримуєш?” На це вона цілком спокійно відповідала: “А хіба нам хтось обіцяв, що життя має бути легким?” Ніколи не нарікала. Я подивляла її силу характеру, її реальне трактування різних ситуацій, з оптимізмом і погодою духа, її стійкість.

Хоча я вже не союзниця, але, пропрацювавши довгі роки з Алею у 54-му Відділі СУА, хочу на сторінках цього журналу, який вона так любила, попрощати її від Відділу, від Союзу Українок Америки, від усіх друзів і знайомих, які мали привілей знати Алю Матвійків.

Прощай, дорога Алю! Ти відійшла від нас на

заслужений спочинок і залишила ще одне порожнє місце. Нам усім бракуватиме Тебе і Ти залишишся назавжди у наших спогадах, у наших думках, у наших серцях. Ми усі так тісно переплелися в товариському, й організаційному житті, що Ти забрала частинку кожного з нас зі собою.

Спи спокійно і нехай гостинна американська земля буде Тобі легкою!

Лідія Гарванко.

ЮЛІА НАЗАРЕВИЧ

З глибоким сумом попрощали ми нашу довголітню членку 22-го Відділу СУА в Чикаго Юлію Назаревич, яка відійшла у вічність 25-го березня цього року.

Юлія народилася 1905 р. в місцевості Підгайчики біля Коломиї у свідомій, патріотичній родині Семковичів. Дитячі роки не були ласкавими для малої дівчинки; коли їй було 6 років – помер батько, а мати, залишившись з 9-ма дітьми, опинилася на фронтівій полосі в лихоліття Першої світової війни. За порадою та допомогою старшин царської армії виїхала на східну Україну до м. Умань, де перебула до кінця війни. Після повернення в Галичину Юлія закінчила учительський семінар, а згодом – Вищий педагогічний семінар у Львові і працювала за фахом.

У 1933 р. одружилася з Романом Назаревичем. Та недовго тривало родинне щастя. Вже невдовзі молоде подружжя пережило велику втрату першого сина Юрія. Потім змушені були виїхати до Німеччини, де прожили до часу Другої світової війни. Коли відкрилися кордони – повернулися в Україну і Юлія учительвала на Лемківщині. Згодом перебралися в околиці Жовкви, де її чоловік мав земельну посілість. З наступом більшовицького фронту родина Назаревичів, як і багато інших родин., була змушена покинути рідні землі і податися на Захід. Після довгих поневірянь опинилися в переселенському таборі в Зальцбурзі і там пробули до кінця війни. У 1949 р. з малим сином Романом виїхали до Америки і почали нове життя на фермі біля Савт Бенду в Індіані. Згодом переїжджають на постійно в Чикаго.

Юлія – педагог з покликання, стала співзасновницею т. зв. Клубу молоді. При катедрі св. о. Миколая, яка діє до сьогодні. Юлія була першим директором, потім інспектором шкіл українознавства Округу Чикаго, головою Об'єднання педагогів, довголітнім членом Української учительської громади. Була членом Католицької акції, Клубу сеньйорів при катедрі св. о. Миколая, довголітнім секретарем Українського Національного Музею. Юлія була однією з перших жінок новоствореного 22-го Відділу СУА, його зразковою членкою майже до кінця свого життя. Від Колегії радіо підготувляла доповіді для щотижневої радіопередачі пп. Самбірських, довгі роки була в Контрольній комісії, була делегатом на Конвенції СУА. На святковому бенкеті 50-ліття Відділу в

грудні 1999 р. була відзначена Почесною грамотою.

Попри похилий вік і слабке здоров'я, Юлія до останку цікавилася життям громади, брала участь у сходинах, імпрезах, завжди дбайливо одягнена і зачесана, з привітною посмішкою на обличчі – могла служити прикладом молодшому поколінню.

Відійшла у вічність, залишаючи про себе добру пам'ять людини обов'язкової, щедрого серця, сповна відданої праці для молоді і збереження української спадщини.

Мирослава Шевчик.

МАРІЯ ПІДГОРОДЕЦЬКА

22 січня 2000 р. відійшла у вічність довголітня членка 64-го Відділу СУА у Нью-Йорку, св. п. **Марія зі Стецюків – Підгородецька**. Марія – “Муха” народилася в селі Гнилички, Тернопільської обл. Згодом батьки переїхали до Львова, де “Муха” закінчила гімназію. У 1949 р. як тисячі біженців опинилася в Нью-Йорку. Працювала в італійському ресторані, який за кілька років відкупила. Так стала власницею відомої “Орхідеї”, що не була звичайним рестораном, – то було місце, де українці і американці почували себе дуже добре завдяки приємній атмосфері. Там можна було дістати українські страви, але й спеціальну піццу. Коли власник будинку постійно підвищував оренду, “Муха” не змогла подолати видатків. Після втрати “Орхідеї” вона хворіла на серце, яке і не витримало...

Як членка 64-го Відділу, вона завжди підтримувала наші почини. Любила прийти на “Просфору” чи “Свячене”. Була щедра і виконувала всі фінансові обов'язки доброї членки. Членки Відділу відвідували її, телефонували, а “Муха” раділа і завжди мала дотеп на прощання. Не можна було знати, як поважною була її недуга. Саме 22 січня – відійшла з цього світу. На панахиді прощала св. п. Марію голова Відділу Христя Навроцька, підкреслюючи її погідну вдачу і велику жертвність.

Хай американська земля буде їй легкою, а пам'ять про неї залишиться з нами.

Христя Навроцька.

ДОБРОДІЙСТВО

ФОНД СУСПЕЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

Пожертви за травень 2000 р.

Замість квітів на свіжу могилу бл.п. д-ра **Юрія Диця** (через 22-ий Відділ СУА в Чікаго, Ілл.) складаємо: по 20 дол. – Катерина Скуб'як і Ліда Скуб'як-Чогор.

К. Скуб'як.

У пам'ять бл. п. **Романа Романишина** складаю (через 93-ій Відділ СУА в Гартфорд, КТ) 25 дол. сиротам в Україні.

Ярослава Кукіль, скарбник.

111-ий Відділ СУА в Лос-Анджелес, на допомогу сиротам вуглекопів у Краснодоні склав: по 100 дол. – Л. і З. Осадци, А. і Х Олесіюки, Т. і О. Козбурі, Н. і Л. Козбурі, Р. і Р. Василюки; по 50 дол. – Г. Дзерда, Е. Івах, К. Снлик, В. і Л. Кеске; 30 дол. – Г. Проданок; по 25 дол. – Б. Козбур, М. Турчин, А. Терлецька, Б. Гац; по 20 дол. О. Зозуля, В. і М. Матли, І. і А. Прокоповичі, І. Полотнянка, Б. і Л. Лисаки, О. і Л. Вусики, Б. Шпак, Т. і Л. Стельмахи, Б. Стусь, І. Дитка, П. Бучинський, П. Якимів, І. Солук, В. Бабченко, М. і К. Злиденні, А. Штих, д-р С. Вестон, Р. Демко, Р. і М. Слободинські; 15 дол. – О. Фладзінський; по 10 дол. – Богдана, І. Макара, Л. Білінська, Т. Климкович, С. Городецька, П. Хоркавий, Т. Балабан. З. і В. Захаріясевиці, Голщель, Сахневич, Ю. і А. Виброяди; 7 дол. - Барнич; по 5 дол. З. Волос, Р. Флевелінг, С. Васильків, А. Бакланська, Гоголь. **Разом: 1367.00 дол.**

Оксана Козбур, Ара Терлецька

Замість квітів на могилу бл. п. **Христі Ничка-Богославець** складаю (через 93-ій Відділ СУА в Гартфорді) 50 дол. сиротам в Україні. Матері і чоловікові висловлюю сердечні співчуття.

Ярослава Кливак, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. **Маргарети Оршуляк**, яка відійшла у вічність 4 травня 2000 р. складаю 50 дол.

Захаркевич.

Замість квітів на могилу бл. п. **Миколи Децького** Емілія Кістюк складає 100 дол. (через 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, Н.Й.) сиротам в Україні.

Меланія Кокорудз, референтка СО.

У світлу пам'ять дорогих родичів бл. п. **Петра і Осипи та Євгенії й Ірени Яворських** і бл. п. **Петра і Катрусі та Петра Хомів** складаю 100 дол. сиротам в Україні.

Ольга Хома.

In memory of **Dr. George Dycio**, St. Mary's Medical Staff is donating \$ **500.00** to the Social Welfare Fund of UNWLA with the designation for orphans in Ukraine.

Chris Bliersbach, Vice President, Medical Affairs.

Замість квітів на могилу св. п. **Стефанії Ушак** (через 89-ий Відділ СУА в Кергонксоні, Н.Й.) згідно з бажанням

родини сиротам в Україні зложили: 100 дол. - д-р Ігор і Сюзанна Рак; по 50 дол. – Михайлина Баран, Ігор і Марія Зубрицькі; по 40 дол. – Зенон і Дарія Ушаки, Ольга Бодлак; по 20 дол. - Мелася і Роман Ушаки, Оксана і Борис Стахиви, Анна і Юрій Кореновські, Гирб Коген, Богдан Ушак. **Разом 380 дол.**

Вічна їй пам'ять!

Михайлина Баран.

У дев'яту річницю смерті бл. п. о. **Мирослава Харини** складаю 25 дол. сиротам в Україні.

Євдокія Блавацька.

У пам'ять наших приятелів бл. п. **Теодора і Зені Шевчуків** з Ан Арбор, Міч., складаємо 100 дол. сиротам в Україні.

Анна і Микола Єйни.

Пожертви за червень.

У світлу пам'ять бл. п. д-ра **Остапа Косовича** складаємо 50 дол. (через 83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку) сиротам в Україні. Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Лідія і Ярослав Черники.

У світлу пам'ять бл. п. **Дарії Ратич** складаю 20 дол. сиротам в Україні.

Софія Барусевич.

Замість квітів на могилу моєї дружини бл. п. **Анни Палайди** складаємо (через Окружну Управу Огайо) сиротам в Україні: по 100 дол. – Дмитро Палайда, Ігор і Іра Малаї; по 25 дол. – Марія Почтар, Іван і Стефанія Кравці; по 20 дол. - Тед Сеняк, д-р Джерри Крив'як, Франк і Ольга Батшики; 15 дол. – подружжя Врублевських; по 10 дол. В. і М. Мудраки, Т. Василик. **Разом: 345 дол.**

Іванна Шкарупа.

Замість квітів на могилу бл. п. **Юлії Штайнер-Вертипорох** (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фльорида) на допомогу особам похилого віку склали: по 100 дол. – О. Баб'як, О. Штайнер, Українське Американське Товариство у Ст. Петербурзі; по 50 дол. - Т. Сілецька, Л. Сілецька, Н. Мандрусяк, С. і О. Савки, Є. і О. Филипівичі, Л. Романчук, О. і А. Білінські; по 30 дол. - Т. Тимчишин, О. і Б. Ткачуки; по 25 дол. – М. Дурбак, М. Заліпський, Н. Лехман, О. Ліс, М. Наваринська, С. Цегельська, Л. Ціховляс, Л. і З. Шпони, К. і С. Шучі, Сестрицтво св. Ольги в Ст. Петербургу; по 20 дол. – С. і О. Галани, Н. Іванчук, Л. Козак, І. Кашубинська, Д. Ломницька, Д. Питляр, родина Свистунів, І. і Р. Сембаї, Б. Фридер, К. і О. Яреми В. Шкільник; 15 дол. – В. Григорієв; по 10 дол. - Г. Барт, В. Гевко, І. Гавалюх, Г. Волошенко, В. Пестик, С. Ривак; 7 дол. – Н. Куриляк; 6 дол. – М. Ярошенко; по 5 дол. – Я. Базиляк, Д. Казар, Б. Старжик, А. Стон, А. Шмальц, А. Паркер і Дістер, І. Зарон, М. і Д. Пікуни, А. Мілінішин; по 3 дол. – С. Березовська, П. Матвішин. **Разом 1,339 дол.** Родині складаємо глибокі співчуття.

Орися Свистун, голова Відділу.

Замість квітів на могилу бл. п. д-ра **Юрія Диця** (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фльорида) сиротам в Україні склали: **200 дол.** – М. і Ю. Диці; по **100 дол.** – М. і Н. Базарки, Д. Базарко, Д. Скот і М. МекКей, П. Книш, Х. і Ю. Перфецькі, В., Л., А., Ю., Д. і Л. Базарки, С. і І. Ничаї, О. Панкевич, Т. Перфецька-Гарвій, Л. Мельник, І. Мельник, Гаврилук, Т. Голович, Т. і І. Вітковицькі, С. і Б. Шебунчаки; **75 дол.** – М., Г. і Б. Гошовські; **60 дол.** – Р. і М. Легаєцкі; по **50 дол.** – Н. Базарко, М. і Д. Ньюнгавси, В. і О. Винники, Л. і Ю. Стефанівські, В. і Х. Баранецькі, Г. і Р. Ратичі, П. і Т. Панкевичі, Б. Котис, Р. і Л. Книші, К. і Б. Папчини; по **25 дол.** – М. і Р. Фереці, М. Слободян, І. Ратич, О. Ткач, А. Оріан, Х. Федун, М. і М. Наваринські, В. і А. Мотики; по **20 дол.** – М. і О. Тарапацькі, І. Кононів, Д. Миськів. **Разом: 2,495 дол.** Родині складаємо глибокі співчуття.
Орися Свистун, голова Відділу.

UNWLA Branch 21, Brooklyn, NY is making a donation of **\$300** to help orphans in Ukraine

Maria Bulic.

У світлу пам'ять бл. п. д-ра **Юрія Диця** складаємо 50 дол. сиротам в Україні.

Стефанія Степанюк з родиною.

У світлу пам'ять бл. п. мгра **Богдана Перфецького**, який помер 1-го квітня, сиротам в Україні склали: **300 дол.** – д-р Ю. і Х. Перфецькі; по **100 дол.** – В. і Л. Базарки, Т. і С. Гарвеї, родина Рожанковських, д-р М., Ю. і Ч. Диці, О. Іной, М. і Н. Базарки, М. і В. Диці, М. і Д. Ньюнгавси, І. Прокопишин, В. і Б. Кальби, Х. і Б. Сеники; по **50 дол.** – д-р Ю. і С. Стефанівські, І. і З. Боднарі, Д. Базарко, Д. і С. МакКей, С. і Т. Головичі, М. Ковальчук, Р. і Л. Книші, Н. Кравців, М. і І. Гілли, Х. Ракочі, О. і І. Білики, Л. Білик-Шатинська і Т. Шатинський, Р. і В. Андричі, Б. і М. Татунчаки; **35 дол.** – В. Федорович; по **30 дол.** – А. Книш, І. і Л. Пак, А. Пак і В. Ковар; по **25 дол.** – Т. Богданський, І. Цісик, О. Лобачевський, Ю. Савчук, А. і М. Рудакевичі П. і О. Гевки, Р. і М. Цигани, Л. і М. Бугайі; **20 дол.** Т. і М. Угорчаки. **Разом 2,345 дол.**

Юрій Перфецький.

У світлу пам'ять дорогого і незабутнього батька бл. п. інж. **Євгена Мельника** з нагоди святкування 75-ліття СУА (через 83-ий Відділ, Н.Й.) складаю **1000 дол.** на допомогу особам похилого віку і **1000 дол.** сиротам у Львові. **Разом 2000 дол.**

Лідія Хома.

У світлу пам'ять бл. п. д-ра **Юрія Диця** складаю (через 83-ий Відділ СУА в Н.Й.) **50 дол.** сиротам в Україні.

Оля Гасцька.

Складаю **10 дол.** на допомогу "Бабусям" в Україні.

Еліяна Іваничко.

Замість квітів у пам'ять бл. п. **Анни Шваб'юк-Косик** сиротам в Україні (через 10-ий Відділ СУА у Філадельфії) склали: **50 дол.** – С. і М. Косики; по **20 дол.** – І. і Є. Козаки, А. Заброцька, Г. Утриско, А. Кос, О. і В. Луцєви, К. Янковська, Й. Федорійчук, Ю. Матика, І. Матика, Е. Матика-Бодре, Х. Задворняк, МекНтіре, Г. і П. Задворняки, Г. Гомзяк, Й. Филипович, Н. і О. Березовські,

М. Мельник, А. Вомпель, Т. і В. Гарасевичі; К. і Б. Гарасевичі, д-ри Ю. і М. Гарасевичі по **10 дол.** – Т. Книш, А. Чатковська, Н. і Ф. Опущинські, С. і О. Харківі, М. Бохнар, Г. Івасів. **Разом: 510 дол.**

Теодозія Гарасевич.

In memory of **Dr. George Dycio**, we are donating **\$100** to help orphans in Ukraine.

Dr. & Mrs. Klaus D. Kuck

У світлу пам'ять бл. п. **Марії Кушнір** сиротам у Львові (через 83-ий Відділ СУА в Н.Й.) склали: **100 дол.** – брат Богдан Саврас, **75 дол.** сестрінок Ігор Масловський і **25 дол.** – Мирон Масловський. **Разом: 200 дол.**

Лідія Закревська, скарбник.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди **Дня матері** замість подарунку нашій найдорожчій Матусі і Бабуні, складаємо **500 дол.** "Бабусям" в Україні.

Христя і Богдан, Маркіян, Доріян і Наталка, Христіан і Сюзанна Сеники, Роксана Сеник-МекКернен і Вінцентій МекКернен.

З нагоди **70-ліття Ліди Стасюк** складаємо **70 дол.** сиротам в Україні.

Лариса і Любомир Онишкевичі.

З нагоди **70-ліття Ліди Стасюк** складаю **35 дол.** сиротам в Україні.

Лада Онишкевич.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

Пожертви за травень

Діти школи св. Івана Хрестителя в Нормантоні, ПА, при допомозі учительки української мови Ірени Бачинської, (через 91-ий Відділ СУА в Бетлегем, ПА) склали **271 дол.**

Надя Цегельська, референтка СО.

У пам'ять св. п. **Маргарети Оршуляк** склали: **100 дол.** **Mr. & Mrs. Clifford Strange**, по **50 дол.** **Текля Курило, Karen & Jim Courtright**, **Євген і Іванна Гафтковичі**, **25 дол.** – **Mr. & Mrs. William Kriebel**, **Таня Кузьмин** (членка **95-го Відділу СУА**).

In loving memory of **Margaret Orszulak** formerly of **23 Hart Drive, Poughkeepsie, NY 12603**, we are donating **\$100.00** to the Chernobyl Fund of UNWLA.

Dick & Helen Ellis.

In loving memory of **Maria Matwijkiw**, Mrs. Iwanna Dycio and Family are making a donation of **\$80.00** to the Chernobyl Fund of UNWLA. My family is very grateful to know that so many people have been so generous to this wonderful cause. Baba is smiling down upon all of them.

Martha Matwijkiw Gimbel.

Пожертви за червень

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Маргарети**

"НАШЕ ЖИТТЯ", ВЕРЕСЕНЬ 2000

Оршуляк (через 71-ий Відділ США) складаємо **50 дол.**
Родині висловлюємо щирі співчуття.

Олександра Сененко.

In memory of my mother **Margaret Orschulak** who passed away on May 4, 2000, I am making a donation of **\$250.00** to the Chernobyl Fund of UNWLA.

Catherine Z. Gorham.

Замість квітів на свіжу могилу д-ра ветеринарії бл п **Зенона Михайлюка** (через 84-ий Відділ США в Чикаго) складаємо на допомогу дітям – жертвам Чорнобиля **100 дол.** Висловлюємо щирі співчуття дружині Ірині та донькам Ліді і Лесі.

Роман і Нора Филиповичі з родиною.

A donation of **\$20.00** is made to the Chernobyl Fund by Mr. & Mrs. Wayne Schmitt, and Mr. & Mrs. Paul Kefor. **Total \$40.00.**

наймолодшим школярам України

Пожертви за травень

Складаю **860.50 дол.** у пам'ять моїх незабутніх батьків бл. п. **Наталії і Олександра Гладивовських** з нагоди поїздки в Україну і відвідин програми "Молоко і булочка наймолодшим школярам України".

Надія Шмігель.

Гості з Австралії, Сіднею, Едвард і Ірена Кульчицькі складають **10 дол.**

Ольга Савчук.

35-ий Відділ США в Озон Парку, Н.Й. провів збірку: **20 дол.** – Т. Шудло; **по 10 дол.** – Л. Павлик, П. Бабська, О. Лаба, А. Крук, А. Беззуб'як, А. Глуха, М. Мудрик, Р. Криль, А. Новосад, Г. Дика; **по 5 дол.** – Р. Дикий, О. Мінцінський О. Тимоць, В. Рома, А. Байляк, Г. Шуб'як. **Разом: 150 дол.**

Люба Павлик, голова Відділу.

805 дол. склав **65-ий Відділ США** в Нью-Брансвіку, Н.Дж.

Іванна Ратич, скарбник Відділу.

93-ий Відділ США у Ферфілд, Конн., Округа Нової Англії провели збірку: **150 дол.** - Сестрицтво православної церкви; **по 100 дол.** – Галина Волянська, М. Ломага; **по 50 дол.** – 93-ий Відділ США в Гартфорді, Ю. Масник, М. Кузьо; **по 25 дол.** – Я. Кукіль, К. Оприско, А. Пришляк, К. Гадзевич, С. Стасишин, І. Чайковська, І. Остап'юк, Р. Воробель, В. Теслюк, В. Когут; **по 20 дол.** – С. Бобрівник, О. Хатиранчук, К. Дебелок, О. Шендок, М. Овсіюк, М. і Володимир Швеці, І. Кливак, Н. Федеркевич, І. Левська, Є. Ковальська, Іванна Яцук; **по 10 дол.** – Юлія Вишнеvsька, М. Солук, М. Зень, О. Джансон, Є. Овсіюк, М. Волошко, В. Гаврилів, М. Полога, Г. Васинчук. **Разом: 1,060 дол.**

Я. Кукіль, скарбник.

46-ий Відділ США в Рочестері, Н.Й.: **500 дол.** - Українська Федеральна Кредитова Спілька; **200 дол.** – 46-ий Відділ США ім. О. Теліги. **Разом: 700 дол.**

Анна Білоус.

84-ий Відділ США в Чикаго, Ілл.: **по 50 дол.** – жінки церкви св. Михаїла, 84-ий Відділ США; **по 20 дол.** – Л. Мізь, А. Жовнір, О. Войтович, Р. Окрук, О. Зрада, Т. Грод, А. Фецуняк; **по 10 дол.** – М. Чомко, Т. Жеребна, М. Воробель, С. Сомків. **Разом 280 дол.**

Марія Дорожинська.

У пам'ять бл. п. мгра **Романа Дякова** складаємо **100 дол.** Дружині Ірені і дітям висловлюємо наше щире співчуття.

**Ukrainian Cultural Society
Of Luzerne County, Pennsylvania.**

73-ий Відділ США, Округа Нової Англії, провів збірку: **50 дол.** – 59-ий Відділ Народного Союзу. У світлу пам'ять бл. п. Петра Бойчука склали: **30 дол.** – О. Папроцька; **по 25 дол.** – І. і А. Гомики, З. і Г. Балабани; **по 20 дол.** – В. Пелешук, В. і Я. Ковачі, Ю. і І. Ванати, І. і Р. Гайди, Я. Цап, І. Цап, М. і В. Цапи, І. і І. Хом'яки; **по 10 дол.** – С. і А. Тарасюки, Д. Стахів, О. Сусла, Р. і М. Швеці, М. і Ю. Бурі, М. Болонна, В. Шутельницький, М. і Р. Стеці, Н. і Л. Чубаті, М. і Т. Івапківі, о. С. Яновський з дружиною, М. Івашишин, Т. і М. Сливінські; **по 5 дол.** – С. Максим'юк, Б. і М. Романіві, Г. Хамець, Е. Кириченко, М. Ковач, Є. Мельник. **Разом: 450 дол.**

Марія Сливінська, скарбник.

Замість квітів на могилу бл. п. Євгенії Мосори-Ратич, моєї приятельки шкільних років, складаю **50 дол.** (через 43-ий Відділ США).

Марія Куземська з родиною.

97-ий Відділ США в Баффало, Н.Й., склав **877 дол.**

Ірена Бурда, скарбник.

Branch 107 of UNWLA, San Jose, Ca., is making an additional contribution of **\$100.00** to the Social Welfare Fund of UNWLA with the designation for the program "Milk and Roll for the Youngest Children in Ukraine."

Vera Smith, treasurer.

I am making a contribution of **\$25.00** to the Social Welfare Fund of UNWLA with the designation for the program "Milk and Roll for the Youngest Children in Ukraine."

Mrs. Millie Stefanou.

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди **75-их уродин** дорогого брата **Ореста Загайкевича** замість дарунку складаю **50 дол.** сиротам в Україні.

Христя Пацлавська.

Щиро вітаємо з днем уродин нашу дорогу маму і бабусю Катрусю Воловодюк! Бажаємо щастя, радості, міцного здоров'я та довгих років життя. Замість дарунку складаємо сиротам в Україні: **100 дол.** – Віра, Стефан, Надя і Іванчик Бурні; **100 дол.** – пвагер Я. Воловодюк; **50 дол.** – стрийко і стриянка І. і М. Шевчуки. **Разом: 250 дол.**

Пожертви за червень

119-ий Відділ СУА в Йонкерсі, Нью-Йорк, провів збірку: **150 дол.** – Федеральна Кредитова Спілка “СУМА”, Йонкерс; **50 дол.** – В. Вітюк; **40 дол.** – А. Бибель; **по 20 дол.** – Я. Гудзовата, І. Керод, Г. Біланич; **по 10 дол.** – У. Качур, К. Слойко, Боб’як, Л. Щур, Ковалик, Глушко, Л. Крумшин; **6 дол.** – Н.Н.; **по 5 дол.** – Гірний, М. Качур, Періг, С. Гаран; **по 2 дол.** – Васічко, Н.Н. Разом: **1,020 дол.**

Ірена Моцюк, голова.

Через 83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку склали: **250 дол.** – Х. Харина-Сеник; **по 100 дол.** – Я. і Г. Оберишини, М. Анріюк (дітям в сиротинцях), З. і М. Галіви, Б. Галаган; **по 50 дол.** – Ю. і М. Волошини, Л. і П. Михалевичі; **30 дол.** – І. Нічка; **по 25 дол.** – М. Боднар, Г. і Я. Оберишини; **по 20 дол.** – Л. Прокоп, Р. М. Громчак; **10 дол.** – Л. Цьолко.

У пам’ять бл. п. **Миколи Клокова** (через 83-ій Відділ СУА) склали **50 дол.**

Анастасія і Мирон Гірняки.

Замість квітів на могилу бл. п. **Євгенії Ратич**, дружини нашого кузена Данка, складаємо **25 дол.**

Юрій і Надя Цегельські.

At the May meeting of St. Vladimir’s Senior Citizens, the membership voted to donate **\$200.00** to help with providing breakfast to the children in Ukraine. In addition following donations were made: – **\$20** Mrs. Anna Lautillo, Mrs. Sophie Nenbrauer; **\$10** – Mrs. Jennie Markowycz, Mrs. Catherine Sabolowski, Mrs. Anna Flack, Mrs. Kay Siczkowski, Mrs. Helen Slusark; **\$5** – Mr. Bohdan Golda, Mrs. Kay Spond, Mrs. Anna Delaney, Mrs. Helen Chrebet Mrs. Kay Roy, N.N. **Total: \$320.00**

Mrs. Sophie Nenbrauer, treasurer.

У пам’ять нашого найдорожчого швагра бл.п. **Маркіяна Титли (Туся)** складаємо **200 дол.**

Надія і Мар’ян Цьолки.

У світлу пам’ять бл. п. **Марії Демчишин**, довголітньої членки 92-го Відділу СУА в Менвіл, Н.Дж., яка відійшла у вічність 22-го квітня 2000 р., склали: **50 дол.** – Н. Плакида; **по 25 дол.** – Т. Рішко, Д. Самотулка; **по 20 дол.** – В. Лабінська, І. Мжиглоцька; **по 10 дол.** – М. Гарвіст, А. Захарко, С. Ландвійт, Л. Патрило, О. Рохман, М. Стрижак. Разом: **200 дол.**

Дарія Самотулка, секретар.

74-ий Відділ СУА в Чикаго, Іл, провів збірку: **25 дол.** – М. Наболотна; **по 20 дол.** – С. Кузик, Л. Цепинська, Л. Шанура, М. Турчин, О. Магур, Т. Гумцорак; **по 10 дол.** – Я. Панчук, І. Попович, Л. Весенчук, М. Мацдорак. Разом: **185 дол.**

Ольга Магур, скарбник.

85-ий Відділ СУА в Чикаго, Іл., складає **877 дол.**
Леся Палкан, секретар.

Членки Окружної Управи СУА в Чикаго, Іл., у пам’ять бл. п. **Марії Гірняк**, колишньої членки Управи,

склали **50 дол.**

Любомира Калін, голова Округи.

У пам’ять моєї дорогої дружини бл. п. **Іванки Бучак** складаю (через 99-ий Відділ СУА) **95 дол.**

Мирон Бучак.

У світлу пам’ять бл. п. **Марії Гірняк**, довголітньої членки 22-го Відділу СУА в Чикаго, складаємо: **по 20 дол.** – 22-ий Відділ СУА, О. Мельник; **по 10 дол.** – Л. Басюк, М. Городиська, І. Горчинська, Н. Дзидзан, С. Залуцька, Б. Ковалевич, О. Мартинюк, Д. Менцінська, І. Мицик, Л. Самбірська, А. Слободян, Я. Фаріон, О. Харкевич, В. Цирковська, Л. Шеремета; **по 5 дол.** – І. Городиська, З. Дичій, С. Форович. Разом: **205 дол.** Родині висловлюємо глибокі співчуття.

Управа і членки 22-го Відділу СУА.

У світлу пам’ять бл. п. **Марії Кушнір** на сніданки школярам у Львові склали: **100 дол.** – Х. і Ю. Кушнірі; **50 дол.** – Л. і А. Закревські; **по 20 дол.** – А. і М. Гірняки, Л. і П. Михалевичі. Разом: **190 дол.**

Ліда Закревська, скарбник.

З’їзд колишніх учнів у Коговзі.

27 квітня – 9 травня відбувся з’їзд колишніх учнів Парафіяльної школи парафії свв. Петра і Павла в Коговзі, Н.Й., яка проіснувала **33 роки**, (1947-1980 рр.). Ініціативний комітет, очолював Волтер Колаковський, координувала працю Нуся Павлів-Маріяні. Праця увінчалася успіхом. Із залишеної суми прибутку Комітет призначив **2,000 дол.** на “Молоко і булочки наймолодшим школярам України”.

У цьому теж велика заслуга Нусі Павлів-Маріяні. Пожертву складено через 34-ий Відділ СУА в Коговзі, Н.Й.

Зеновія Білас, секретар Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Романа Кекіш,
скарбник СО СУА.

Надія Шмігель,
референтка СО СУА

СПРОСТУВАННЯ

У “**Нашому Житті**” ч.7-8 (стор.29, ліва колонка) слід читати: **100 ий Відділ СУА склав разом 865 дол.**

Також пропущено пожертву в **100 дол.**, які були зібрані на тризні бл. п. **Адама Кінжиського.**

Дякуємо 100-му Відділові за вірцеву працю і жертовність.

У червневому числі журналу (стор. 30, ліва колонка, перша пожертва знизу) повинно бути: “У пам’ять бл. п. **Марії Вижницької**...”.

Перепрошуємо наших шановних читачів!

Надія Шмігель, референтка Суспільної
Опії СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Пожертви за червень 2000.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У світлу пам'ять бл. п. Євстахії Матвієнко, членки 56-го Відділу СУА, замість квітів на свіжу могилу складаємо 25 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо щирі співчуття.

Управа і членки 56-го Відділу СУА,
Марія Наваринська.

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки бл. п. Емілії Маррісе складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині і приятелям висловлюємо глибокі співчуття.

За управу, Ольга Магур.

У другу сумну річницю смерті моєї дорогої приятельки Марії Євсєвської посилаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Людмила Чайківська.

Пожертви за липень 2000.

ДАТКИ

50 дол. – Юрій Свищук

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять бл.п. Олі Пілат складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"
89-ий Відділ СУА в Кергонксоні.

У світлу пам'ять дорогого чоловіка, тата і дідуся бл. п. Миколи Духновського складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Ольга Духновська з родиною.

У двадцятип'ятилітню річницю смерті мого дорогого чоловіка бл.п. Василя та в першу, болочу річницю смерті мого дорогого сина бл. п. Данила замість квітів на їх далекі могили складаю 40 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Дарія Струк-Гусар.

СТИПЕНДИЙНА АКЦІЯ СУА

Пожертви за травень 2000 р

по 450.00 дол. – М. Качмар (ВЧ), Самопоміч – Відділ у Пассейку, Н.Дж. (70);
370.00 дол. – 38-ий Відділ СУА;
310.00 дол. – І. і А. Паручинські (98);
по 300.00 дол. – Ю. і М. О. Яцусь, (98), 50-ий Відділ СУА, 91-ий Відділ СУА;
250.00 дол. – І. Бац (107);
220.00 дол. – Л. і М. Іваськіви (56);
215.00 дол. – О. і С. Казанівські (22);
по 200.00 дол. – Д. і Л. Більовцуки (4), О. Ванджура (22), Г. і О. Масаковські (71);
по 110.00 дол. – М. Бонанно (98), д-р В. і І. Геренти (56), О. Пастернак (56), В. Ровенко (56), О. Стеранка (86);
по 30 дол. – В. Цетенко (56), Т. і К. Кобзурі (111), Н. Мандрусак (56);
25 дол. – О. і О. Лазори (56);
21 дол. – Р. Бігун (28);
20 дол. – д-р В. і А. Мотики (56).

З НАГОДИ

З нагоди 50-літнього ювілею подружнього життя д-р Марії і інж. Романа Балтаровичів бажаю їм дальших радісних літ та складаю 35 дол. на стипендії (через 76-ий Відділ СУА).

Ксеня Кучер.

У ПАМ'ЯТЬ

У світлу пам'ять мого дорогого і незабутнього чоловіка бл. п. Романа Романишина складаю 50 дол. на стипендії (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фл).

Леся Романишин.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. д-ра Юліяна Сілецького складаю 20 дол. на стипендії (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фл).

Леся Романишин.

Пожертви за червень 2000 р.

5,000.00 дол. – С. і В. Сливоцькі (64);
1,080.00 дол. – 28-ий Відділ СУА;
610.00 дол. – 118-ий Відділ СУА;
600.00 дол. – 12-ий Відділ СУА;
250.00 дол. – д-р В. і Г. Петришини (56);
по 220.00 дол. – М. і Т. Мелешки (86), О. Стеранка (86); А. Хома (86);
по 200.00 дол. – Л. і Д. Більовцуки (4), Л. і О. Ванджури (29), Е. Рокіський (56), 59-ий Відділ СУА;
120.00 дол. – О. Ісаєвич-Мейсон;
по 110 дол. – Г. Блискун (98), Н. Головінська (65), У. Тимкевич (86);
100.00 дол. – В. Чудовська (106);
75 дол. – М. Бонанно (98);
50 дол. – М. Слободян (65);
25 дол. – О. Тритяк (86), John & Doreen Ruban (86);
21 дол. – Р. Бігун (28);
20 дол. – М. Граб (56);

З НАГОДИ

Замість дарунку на День Матері моєї дорогій мамі **Іванці Головатій** складаю **100.00** дол. на стипендії (через 56-ий Відділ СУА в Норт Порт, Фл).

Христина Головата-Шлесінгер.

Заходом **107-го Відділу СУА** в Сан Гозе, Каліфорнія, проведено збірку на допомогу учням/студентам в Україні: **150.00** дол. – Я. і Н. Сидір, по **100.00** дол. – L. Matthews, O. Steciw-Villarreal, Б. Сенік, О. Сидорак; по **50** дол. – Я. Турко-Бодрок, J.& R. Dasu, М. Гук, М. Косарчин, А. Piankoff, Я. і М. Сидір; **40** дол. – О. Стеців; по **25** дол. – Й.А. Маренін, Т. і З. Яримовичі; по **20** дол. – М. і О. Болзовські, Р. Чужак, С. Кеннеді, Г. Маренін, М. Маркович, Т. Татарко; по **10** дол. М. Бетлей В. Оренчук, R. & H. Brady.
Марта Сидір, референтка стипендій.

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять моєї товаришки **бл. п. Рені Гуцалюк** складаю **20** дол. на стипендії (через 56-ий Відділ СУА).

Леся Яськів.

Замість квітів у пам'ять **бл. п. Мирослави Сірої**, матері моїх приятельок **Наді Нинки** та **Люби Сірої**, складаю **50** дол. на стипендії (через 4-ий Відділ СУА).

Люба Більовщук.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

М.О. Яцусь,
скарбник.

Л. Більовщук,
референтка.

ЛІСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановна редакціє!

Пишу до вас листа, щоб офіційно висловити глибоку подяку Союзові України Америки за велику допомогу у моєму навчанні.

Після семирічної аспірантури, в червні 1999 р. у Гарвардському університеті я захистила дисертацію під заголовком "Between Vision and Construction: the Poetics of Bohdan Ihor Antonych". Я не змогла б цього вчинити, якби не благодійна стипендія моїх спонсорок Меланії Банах та Олени Папіж. Вони давали мені постійну фінансову підтримку. Важко навіть знайти які-небудь слова, щоб я могла висловити свою вдячність тим паням, які навіть не знаючи мене вирішили оплачувати мою науку. Олена Папіж та Меланія Банах стали для мене конкретним уособленням місії, яку взяв на себе СУА з самого початку своєї благородної діяльності.

Я народилася у малому містечку на Лемківщині. Там закінчила початкову школу, пізніше батьки післали мене до українського ліцею в Лігниці. І власне там познайомилася з союзнянками — Анною Кравчук та Вірою Мицьою, які приїздили до Польщі з візитою, щоб зорієнтуватися у можливостях допомоги українським дітям. Таким способом я вперше потрапила під опіку СУА. Після закінчення ліцею почала навчання у Варшавському університеті на кафедрі української філології яку закінчила у 1989 році. СУА надалі мене підтримував, на жаль, я не знаю прізвищ спонсорів, які тоді допомагали мені вчитися. У цьому періоді Польща ще була під комуністичним режимом і діяльність СУА не могла бути зовсім відкритою.

1992 р. я поступила до аспірантури Гарвардського університету, і тоді підтримка СУА стала ще більше суттєвою, бо для студента в Америці кожна допомога багато важить. Анна Кравчук, яка тоді завідувала стипендіями, знайшла мені спонсорів (Олену Папіж і Меланію Банах), а останніх кілька років я підтримувала контакт із Любою Більовщук.

Я вже захистила докторат, викладала польську літературу в Гарвардському університеті. Задумуюся, чи могла б цього досягнути, якби стипендійна акція СУА не дозволила мені навчатися в одному з найкращих університетів світу. Здається — це було б трудно вчинити комусь, хто народився в невідомому містечку, десь у Польщі. І саме тут відкривається ціла суть і послання благородної діяльності союзнянок — вони допомагають українським дітям з різних країн вчитися на рівні з іншими, щоб ці діти мали потім можливість входити у зріле життя з дипломами університетської освіти.

Всі ці роки я задумувалася, як можу сплатити свій борг, як можу віддячити за благородність українських жінок, яким небайдужа доля чужих дітей? Бо мій борг перед союзнянками передусім моральний. Що можу зробити, щоб його сплатити? Я знайшла для себе тільки одну відповідь — служити своїм знанням іншим, допомагати українським студентам ознайомитися з тими речами, яких я мала змогу навчитися в славному університеті, бо доля може не посміхнутися іншим так щиро, як посміхнулася мені. Бути може, що я вже почала ставити перші кроки у цьому напрямку: весною ц. р. я викладала курс української літератури у Львівському університеті — це принесло мені неймовірну честь і радість, бо я мала нагоду поділитися своїми знаннями з українськими студентами філологічного факультету. Через рік знову туди поїду. Поки що це для мене єдиний спосіб сплачувати свій борг перед українською громадою, яка стільки років допомагала мені вчитися.

Ще раз хочу подякувати всім тим, які допомагали мені закінчити докторат — Олені Папіж, Анні Кравчук, Любі Більовщук та Ірині Чабан за їх сердечність і підтримку. У моєму серці вони завжди матимуть своє окреме місце. Але крім цього хочу також подякувати всім союзнянкам, яких не знаю і можливо, ніколи не зустріну, проте вони всі разом створили цю благородну силу — СУА, без якої багато українських дітей ніколи не змогли б вчитися. Під цю пору живу в Польщі і займаюся дослідницькою працею в Академії наук Словянського Відділу.

З повагою, Лідія Стефанівська.

ЛИСТОПАД 1999 р.

ЗАКІНЧЕННЯ З ЧЕРВНЕВОГО ЧИСЛА

У пам'ять **бл.п. д-ра Зенона Каратницького** складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Лідія Фіцалович.

У пам'ять **бл.п. д-ра Зенона Каратницького** складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. **Галина Траверса.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Лідії Гечі** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Ярослав, Оля, Адріян та Орися Городецькі.

У світлу пам'ять моєї дорогої і незабутньої дружини **бл.п. Софії Серафим** складаю **4,000.00 дол.** (через 82-ий Відділ СУА) на Будівельний Фонд УМ.

Йосиф Серафим.

Вшановуючи світлу пам'ять **Христі Нички Богословець** замість квітів складаємо **50.00 дол.** на УМ. Матері, чоловікові, дітям, братові і родині висловлюємо наше щире співчуття.

Зюня, Софійка і Утя Мартинці.

У пам'ять **бл.п. Олени Годованець** складаю **100.00 дол.** на потреби УМ.

Дарія Кузик.

У 25-ту болючу річницю відходу у вічність нашого батька **бл.п. Михайла Винника** та 5-ту річницю смерті дорогої мами **бл.п. Теофілі з Чуловських**, складаємо **500.00 дол.** на будову УМ.

Сини Роман, Олег і Юрій Винники з родинами.

У пам'ять **бл.п. Стефанії Сілецької** складаємо **10.00 дол.** на УМ.

Олександр і Марія Крички.

У пам'ять **бл.п. Стефанії Сілецької**, яка відійшла у вічність 25 жовтня 1999 р. на 95-му році життя, складаю **50.00 дол.**

Любомира Йолдаш.

У світлу пам'ять нашої мами **бл.п. Евфрозини Петровської**, в 25-ту річницю її смерті складаємо **1,000.00 дол.** на УМ.

Теодозій і Ольга Зазулі.

З НАГОДИ

З нагоди 75-тих уродин нашої дорогої сестри, швагрової, хрищеної мамері та тітки **Евгенії Дикої** складаємо **250.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Борис і Дзвінка Захарчуки, Данило і Ксеня Захарчуки, Роман і Олена Хабурські.

Перепрошуємо наших шановних читачів за пропущення пожертв нашого журналу ч. 7-8.

Ред.

СІЧЕНЬ 2000 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд **ім. Юрія і Аніси Мицаків 2,000.00 дол.** зложили **Юрій і Аніса Мицаки.**

ДАТКИ

по 2,000.00 дол. - Мирон і Ольга Гнатейки, Лідія Цайнінгер;

по 1,000.00 дол. - Юліян і Марія Бачинські, д-р Роман і Алла Трохимчуки, д-р Іванна Ратич;

по 150.00 дол. - Іван Чернявський, Олександр і Марія Дарія Лесківи;

по 100.00 дол. - Ярослав і Галина Оберишини, Романа Ляброссе, Наталія Даниш О'Коннел, д-р Христина Дурбак;

80.00 дол. - Ярослав і Катря Червоняки;

по 50.00 дол. - Маргарета Кіць, д-р Денис Стахів, Софія Сенежак, Стефан Киньо, Олег Склепкович, д-р Олександр Стрільбицький, Катерина Лехіцька, Ігор і Алла Черні, Ольга Процик (через 63-ий Відділ СУА);

40.00 дол. - Михайло Бошно;

по 30.00 дол. - Неоніля Гордієнко, Юрій і Марія Штогрини;

26.00 дол. - Лідія Колодчин;

по 25.00 дол. - Романа Гок-Раковська, Ярослав Волощук, Евген і Христина Гілі, Галина Гомзьяк, Надія Німилович,

Ярема Почтар, Мира Снилик і Богдан Наконечний, Оксана Мельник (через 22-ий Відділ СУА), Володимира Кавка, Марія Андрусак, Марія Бакуменко, Микола і Тамара Луцишини, Борис і Тетяна Карпенки, Богдан і Оксана Богословці, Юліян Охримович, Арнольд і Марія Рудакевичі, Евген Обаранець, Дмитро і Оксана Ткачуки; **по 20.00 дол.** - Наталія Вайда, Еміліян Майковський, Олександр Якубович, Емілія Вох, Франко Літовинський, Володимир Грицин, Іван Макар;

по 15.00 дол. - Андрій Шульга, Марія Дурбак, Михайло Василишин, Ольга Керницька;

по 10.00 дол. - Петро Гомка, Анатоль Ромах, Ірена Благітка, Надія Гафткович, Марта Сидір, Стефанія Гнатченко, Корнелія Лонкевич, Юлія Вертипорох, Ярослав Яцковський, Ляриса Журавель;

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

10,000.00 дол. - Людомир і Ольга Зарицькі;

2,000.00 дол. - The Heritage Foundation First Security Federal Savings;

по 1,000.00 дол. - Зенон і Яра Снилики, д-р Богдан і Дарія Кекіші, д-р Остап і Віра Тершаківці, Ярослав і Марія Томоруги, Володимир і Неоніля Лехмани, Товариство "Самопоміч" - Відділ Нью-Йорк;

Продовження на стор. 40.

НАШИМ ДІТЯМ

ДЕ СХОВАЛАСЬ ТАЄМНИЦЯ

– Де сховалась таємниця? –
запитав у квітки вітер.
Квітка сонячно іскриться
в травах лугу серед літа.

– Де сховалась таємниця? –
поцікавилось небо
у прозорій криниці,
в воду глянувши на себе.

– Де сховалась таємниця? –
не вгавала злива в горах.
Пахла свіжістю ялиця,
і гриби росли довкола.

– Де сховалась таємниця? –
запитала діток мати.
– Це, якщо вона присниться,
треба в сні її шукати.

Щоб спізнати таємницю,
вчитись треба і читати...
Засвітилися щастям лица, –
похвалила діток мати.

МАРІЯ ЛЮДКЕВИЧ

ЛІДІЯ ЗАСАДКО

ЯЛИНА Й ГОРОБИНА

Шуміла ялина в зеленім гайочку,
Чванливо хвалила зелену сорочку,
В яку одяглася, щоб гай прикрашати.
– Чи є ще у кого такі пишні шати?
В них вічно зелена я літом й зимою.
Які ще дерева зрівняти зі мною?
А тут горобина червоно палала,
Ялині у відповідь тихо сказала:
– Ти гарна, ялино, я добре це знаю,
Та тільки не зможеш ти дати врожаю

Такого, як я даю кожного року.
То чим же ти краща, що пнешся високо?
Хоча ти зелена зимою і літом,
Весною ж не вкриєш себе білим цвітом,
А осінню личко не буде рум'яне.
Тож годі хвалитись, сусідко духм'яна.
Суперницю можу одну лише мати,
Червону колину в саду біля хати.
Цю ягоду пишну могого народу,
Який разом з нею боровсь за свободу.

На узліссі, біля гаю, на горбочку, в холодочку лісова біліє школа. Мохом пахне там довкола, цвіркуни в траві співають, бджоли з квітів мед збирають, але кращі за всі квіти – звіриків маленькі діти.

Їх до школи тут раненько все приводять любі неньки, так, як вас, у вашу школу. Тут нема плачів ніколи. Ось сидять в рядок в світлиці – лисенята довголиці. Зайченя довженькі вуха наставляє, й казку слуха.

Білки в пильності не гірші, деклямують гарні вірші. Ведмедики три онуки виправляють різні штуки. Бобренята-інженери вчаться тами будувати, їм не вільно дармувати.

Птахи, їх же скрізь багато, спів вивчають тут завзято. Під батугою маестра грає цвіркунів оркестра. На даху, де світла царство, вчаться голуби малярства.

Миші з зайцями посполу ходять у балетну школу. Скільки галасу там, сміху, йде наука всім на втіху. Хто цікавий, не барися, в ліс приходить і подивися.

ОСІННІ КОРАЛІ

На пташиному базарі
Все, що хочеш, продавали.
Ластівки – чудні пір'їнки,
Горобці – сухі стеблинки.
Гребінці, стрічки і люстра
Усорок знайшлися шустрих.

А ворони гонористі
Красувались у намистах.
І казали, що коралі
Носять всі заморські кралі.
Є коралі із перлинок –
Срібних дощових краплинок,
Є із терну, із калини,
Із блискучої шипшини.
А в листочкові дукати
Можна радісно бряжчати.
Покупляли всі коралі
Й полетіли собі далі...
Осінь кращі намистинки
Залишила для Христинки.

МАРІЯ ЛЮДКЕВИЧ

НАШІ ДРУЗИ

Котику, котику, де ти бував, що чував?
Я на віконечку тихо дрімав, тихо дрімав.
Мур-мур, мур-мур, мур-мур.

Білочко, білочко люба мала, де ти була?
Я на горісі горішки товкла, нишком товкла.
Хрусь-хрусь, хрусь-хрусь. хрусь-хрусь.

Зайчику-братіку, де ти бував, що ти чував?
В полі капустоньку я куштував, я куштував.
Хруп-хруп, хруп-хруп, хруп-хруп.

Пташечко, пташечко люба мала, де ти була?
Я на гілячці гніздечко вила, нишком вила.
Цір-цір, цір-цір, цір-цір.

Рибочко-ясочко, де ти була, де ти була?
Я крізь водичку холодну плила, нишком
плила.
Хлюп-хлюп, хлюп-хлюп, хлюп-хлюп.

Пташко-зозуленько, де ти була, де ти була?
Дітям я радість-весну принесла, ось
принесла.
Куку-куку-куку.

500.00 дол. - 83-й Відділ США;
200.00 дол. - Марія Душник;
170.00 дол. - Аніта Герасимчук;
по 100.00 дол. - д-р Михайло і Іванна Яцухи, Володимир і Наталія Клапіщаки, Олександр і Ірена Воробці, д-р Павло А. Луців, Розалія Фенчинська, Роман Гординський;
по 50.00 дол. - 18-ий Відділ США, Діана Купревич, Марія Тимочко;
30.00 дол. - Дарія Ломницька;
по 25.00 дол. - Марія Цюпак, Юліян Охримович;
по 20.00 дол. - Анна Кардаш, Стефанія Терлецька;
по 10.00 дол. - Іван і Любомира Мокеї, Анна Дацків;

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У 25-ту сумну річницю смерти мого чоловіка **бл. п. д-ра Томи Лапичака** складаю **250.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. **Аріядна Бах з родиною.**

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Івана Дмитрика** складаю **50.00 дол.** (через 64-ий Відділ США) на Будівельний Фонд УМ. **Василина Дмитрик.**

У п'яту болючу річницю відходу у вічність мого дорогого чоловіка та працівника музею, **бл. п. Володимира Папуги** складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. **Катерина Папуга.**

У пам'ять **бл. п. д-ра Юліяна Сілецького** складаю **40.00 дол.** на потреби УМ. **Юлія Вертипорох.**

У пам'ять **бл. п. Софії Григорчак**, сестри Стефанії Косович, складаємо **50.00 дол.** на потреби УМ. **Володимир і Анна Рак.**

У пам'ять мого дорогого чоловіка **бл. п. Михайла Голинського** і мого швагра **бл. п. Юрія Голинського**, який помер у Львові 11 вересня 1999 р. і похований у Вербівцях, Україна, складаю **30.00 дол.** на потреби УМ. **Іванна Голинська.**

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Романа Качмарського** пересилаю **50.00 дол.** на потреби УМ. **Ірена Качмарська.**

У пам'ять мого чоловіка **св. п. д-ра Романа Кравчука** складаю **100.00 дол.** на потреби УМ. **Наталія Кравчук.**

Вшановуючи пам'ять **бл. п. проф. Дарії Гординської-Каранович**, довголітнього президента Українського Музичного Інституту складаю **25.00 дол.** на будову УМ. Нехай пам'ять про неї буде вічною. **Ярослава Лабка.**

In memory of **Kornel Krupsky** I am donating **\$50.00** to The Ukrainian Museum Building Fund. **Natalia Krupsky.**

ЛЮТИЙ 2000 р.

ДАТКИ

200.00 дол. - Осип і Наталія Сигіди (через 86-ий Відділ США);
150.00 дол. - Андрій і Христина Жарська Шохи, 99-ий Відділ США;
по 100.00 дол. - д-р Олександр Стрільбицький, д-р Ігор і Варвара Цегельські, Ярослав і Марія Томоруги, Богдан Чайківський, Ярослав і Ярослава Мулики, Меланія Банах, Олександра Ісаєвич Мейсон;
по 50.00 дол. - Ірена Корсунська, Мирон і Слава Біласи, Лідія Дидик, Nomi and Ellen Вугатї;
по 40.00 дол. - Михайло і д-р Ірена Біленькі, Ольга Кекіш, Михайло Софяк;
по 30.00 дол. - Євген і Ольга Филиповичі, д-р Віра Трігос, Дмитро Шумило;
по 25.00 дол. - Донна Реганте, Володимира Теслюк, Стефан Гук, Марія Дурбак, Богдан Наконечний і Мира Снлик, Юрій Олесницький, Марія Слободян, Михайло і Стефанія Рудики;
по 20.00 дол. - Іван Жук, Петро і Анна Світніцькі, Оксана Мандибур, Rev. Deacon Fred Wolock, Галина Гаврилюк, Надія Бігун, Ірина Малащук, А. Зародська, Helen Allen;
по 15.00 дол. - Василь Палійчук, Володимир і Галина Королі, Орест Загайкевич, Іван Петро Гарбера, Анна Максимович, Андрій Андреюк;
по 10.00 дол. - Дарія Оріховська, Ірена Стерчо, Лев Височанський, Катерина Белтгаус, Олександр і Джоан Мржиглоцькі, Richard і Adriana Meeks;

З нагоди уродин моєї дорогої приятельки **Ярослави Крижановської** складаю **30.00 дол.** (через 43-й Відділ США) на потреби УМ. **Марія Данилів.**

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

6,000.00 дол. - Володимир і Анна Рак;
по 1,000.00 дол. - Тиміш і Анна Гнатейки, Євген і Наталія Змії, д-р Арета Подгородецька і Зенон Черник, Орест і Дарія Темницькі;
по 500.00 дол. - Округа Нью-Йорк США, Товариство "Самопоміч" (Відділ Нью-Йорк);
300.00 дол. - 102-ий Відділ США;
250.00 дол. - 75-ий Відділ США;
по 200.00 дол. - Орест і Лідія Глюти, Євген Змий (Warner Lambert);
по 100.00 дол. - Дарія Лиса, д-р Петро і Ліля Козицькі, 100-ий Відділ США;
по 50.00 дол. - Nomi & Ellen Вугатї, Лідія Бук, Олена Мельничук;
30.00 дол. - Ярослав і Ярослава Букачевські;
по 25.00 дол. - Ілля Онишкевич, Аліс Гураль, Василь і Анастасія Марущаки, д-р Мирослав Гладишевський;
16.00 дол. - д-р Євген Стецьків;
10.00 дол. - Іван Хома;

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа та Адміністрація УМ.

(Продовження в наступному числі)

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ
Іванна Рожанковська
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Варка Бачинська
Омеляна Рогожа
Олена Паславська
Рома Лісович
Ярослава Рубель
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонден. секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англomовної частини журналу

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Наталія Гевко — Дітройт
Марія Раковська — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Північний Нью-Йорк
Марія Полянська — Нью Джерзі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нова Англія
Теодозія Кушнір — Центральний Нью-Йорк
Марія Одежинська — зв'язкова далеко віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич — голова
Таїсса Турянська — член
Лідія Черник — член
Надія Цвях — заступниця
Рома Шуган — заступниця

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Iwanna Rozankowskyj
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Марія Томоруг
Софія Геврик
Оксана Фаріон
Мотря Воевідка-Слоневська
Барбара Бачинська
Омеляна Рогожа
Олена Паславська
Рома Лісович
Ярослава Рубель
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Treasurer
- Financial Secretary
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Наталія Гевко — Детройт
Марія Раковська — Філадельфія
Надія Савчук — Нью-Йорк
Марта Стасюк — Нью-Йорк - North
Марія Полянська — Нью-Джерсі
Іванна Шкарупа — Огайо
Любомира Калін — Чикаго
Зоряна Мишталь — Нью-Енгланд
Теодозія Кушнір — Нью-Йорк - Central
Марія Одежинська — Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк

Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

- Social Welfare Chair
- Education Chair
- Art/Museum Chair
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
- Archives Chair
- Ecology Chair

AUDITING COMMITTEE

Іванна Ратич — Chair
Таїсса Турянська — Member
Лідія Черник — Member
Надія Цвях — Alternate
Рома Шуган — Alternate

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадниченко — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: irynek@aol.com
<http://www.unwla.org/index.html>

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.
Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**
Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**
Tel. & Fax (732) 441-9377

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

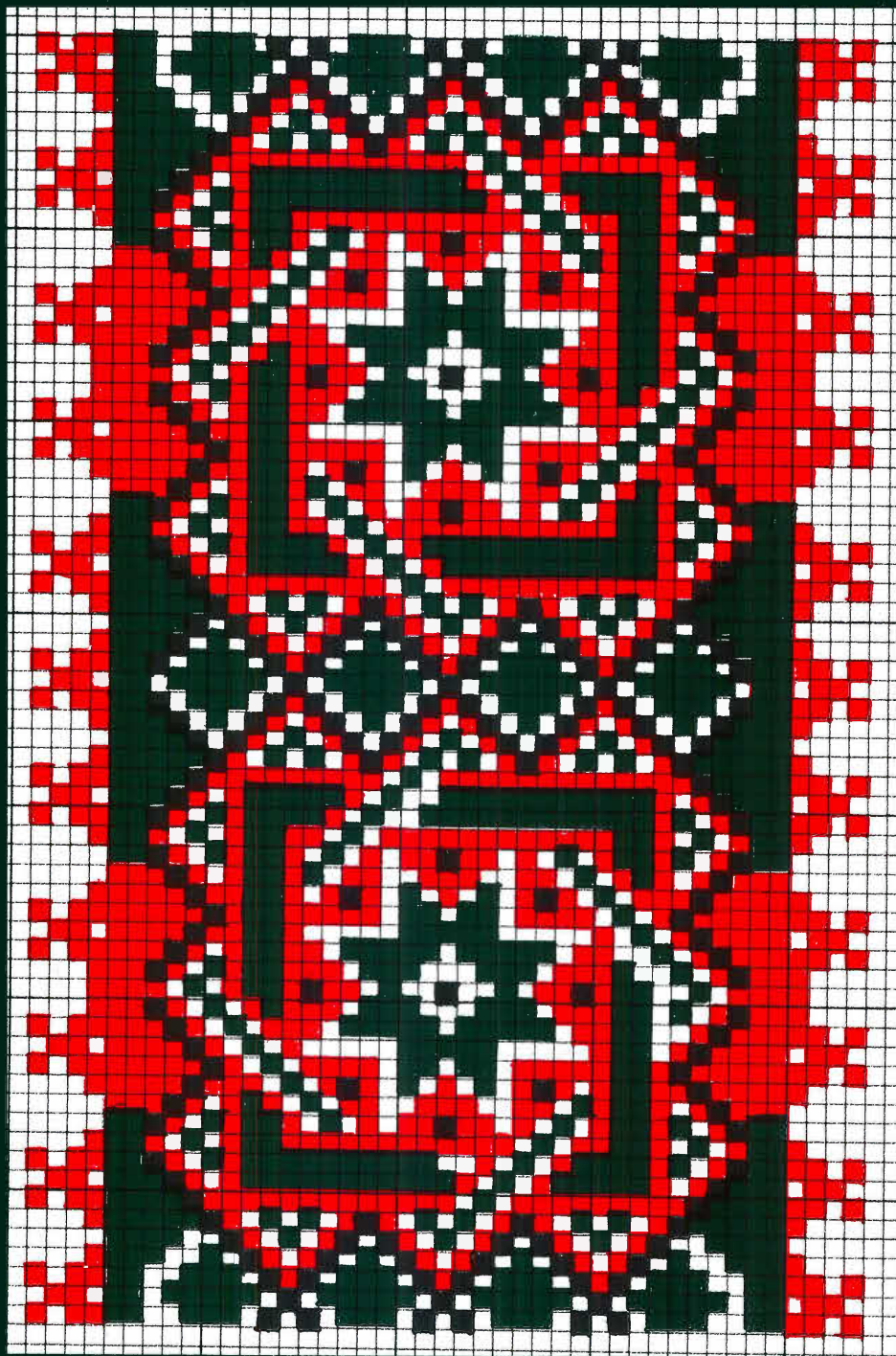
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Luba Bilowchtchuk, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: **UkrMus@aol.com**

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).

108 Second Avenue, New York, NY 10003

"Южно-русскій орнамент". А. Лисенко, 7 видання І. А. Розова. Київ 1886 р.
Із збірки Євгенії Бачинської-Федусевич. Вишивати Д.М.С. зеленими ч. 319, червоними ч. 666 і чорними.
Ornament. A. Lysenko, 7th edition I. A. Rozov. Kyiv 1886. From the collection of Evhenia Bachynsky-Fedusevych.
DMC green 319, red 666 and black.